Kraków, dnia 1 lutego 1947 r.

KRAKOWSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 5

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

Str.

Poz. 10 — Zarządzenie Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Krakowie z dnia 25 stycznia 1947 r. o ogłoszeniu dziewiątego wykazu przedsiębiorstw przechodzących na własność Państwa 18

Poz. 11 — Zarządzenie Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do Spraw Upaństwowienia przedsiębiorstw w Krakowie z dnia 25 stycznia 1947 r. o ogłoszeniu czwartego wykazu przedsiębiorstw, co do których zgłoszone zostały zarzuty, iż przedsiębiorstwo nie przechodzi albo nie podlega przejęciu na własność Państwa 20

Poz. 12 — Postanowienie Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Krakowie z dnia 21 stycznia 1947 r. w sprawie odwołań 21

Poz. 13 — Obwieszczenie Prezesa Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 30 grudnia 1946 r. o powołaniu na rok 1947 ławników w Sądzie okręgowym w Krakowie, do rozpoznawania spraw o przestępstwa szczególnie niebezpieczne w okresie odbudowy Państwa i w postępowaniu doraźnym 21

Poz. 14 — Obwieszczenie Prezesa Sądu Okręgowego w Wadowicach z 15 stycznia 1947 r. w sprawie powołania na rok 1947 ławników Sądu Okręgowego w Wadowicach, w postępowaniu doraźnym i w sprawach o przestępstwa szczególnie niebezpieczne w okresie odbudowy Państwa 26

Poz. 15 — Ogłoszenie Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego z dnia 23 grudnia 1946 r. o udzieleniu Ob. Zbieranowskiemu Pawłowi dekretu na wykonywanie zawodu mierniczego przysięgłego 30

Poz. 16 — Zarządzenie Starosty Powiatowego Myślenickiego z dnia 21 listopada 1946 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych na terenie powiatu myślenickiego 30

Poz. 17 — Zarządzenie Starosty Powiatowego Myślenickiego z dnia 7 stycznia 1947 r, o godzinach policyjnych 31

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Wezwanie 32

Przetargi 32

Ogłoszenia o zagubieniu względnie skradzeniu dokumentów 33

Cennik materiałów budowlanych 33

PRZEDRUKI:

Rozporządzenie Ministerstwa Zdrowia z dnia 12 grudnia 1945 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej w sprawie rozciągnięcia mocy obowiązującej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o zakładach leczniczych na obszar województw krakowskiego i rzeszowskiego 34

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 marca 1928 r. o zakładach leczniczych 34

Dział urzędowy

Poz. 10.

ZARZĄDZENIE

Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Krakowie

z dnia 25 stycznia 1947 r.

o ogłoszeniu dziewiątego wykazu przedsiębiorstw przechodzących na własność Państwa.

Na zasadzie § 24 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1946 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 114) zarządzam ogłoszenie dziewiątego wykazu przedsiębiortsw przechodzących na zasadzie art. 2 i 3 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) na własność Państwa.

Powyższe przedsiębiorstwa przechodzą na własność Państwa w całości wraz z nieruchomym i ruchomym majątkiem i wszelkimi prawami.

Niedokładności w określeniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstw wymienionych w wykazie nie mają znaczenia, jeżeli z całości ogłoszenia wynika o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Związki samorządowe, międzykomunalne, spółdzielnie albo związki spółdzielni mogą zgłosić do Wojewódzkiej Komisji w Krakowie do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw swoje prawa do przedsiębiorstw objętych wykazem, a właściciele przedsiębiorstw mogą ponadto zgłosić zarzuty, że przedsiębiorstwo nie przechodzi albo nie podlega przejęciu na własność Państwa.

W imieniu związków samorządu terytorialnego i związków międzykomunalnych, oraz wszelkich innych instytucji, które w związku z wojną rozpoczętą w dniu 1 września 1939 r. zostały rozwiązane lub utraciły faktyczną możność działania, mogą zgłaszać ich prawa Wojewódzkie Rady Narodowe lub Urzędy Wojewódzkie.

Prawa lub zarzuty winny być zgłoszone w Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Krakowie, w 30-dniowym terminie od daty ogłoszenia wykazu i poparte w miarę potrzeby, dowodami.

Uprawnienia przysługujące na podstawie wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1946 r. właścicielowi przedsiębiorstwa, przysługują w razie jego nieobecności krewnym w linii prostej (zstępnym, również dzieciom nieślubnym), rodzeństwu, małżonkowi, tudzież osobom, sprawującym zarząd przedsiębiorstwa nieobecnego właściciela.

Nad przedsiębiorstwami wymienionymi pod poz. 5, 6, 7, 11, 12, 14, 18, 19, 21, 22, 23, i 25 ustanawiam nadzór Państwowy, a nad wymienionymi w innych pozycjach wykazu utrzymuje się nadal dotychczasowy Zarząd Państwowy.

Zgodnie z postanowieniem powziętym dnia 23 stycznia 1947 r. Zespołu Wojewódzkiej Komisji rozpatrującego na skutek zarzutów sprawę przedsiębiorstwa „Fabryka wody sodowej i lemoniady — Fr. Janik Oświęcim, ul. Parkowa 2" L. Rep. A. 6/46 zarządzam skreślenie tego przedsiębiorstwa z wykazu **drugiego** umieszczonego w tym wykazie pod poz. 3 ogłoszonego w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim nr 19 z 1 października 1946 r.

Zarządzam odnośnie przedsiębiorstwa „Huta szkła Laura w Tarnowie" umieszczonego w wykazie VII poz. 28 ogłoszonym w Krak. Dzienniku nr 27 z 15 grudnia 1946 r. sprostowanie kwalifikacji, a to: „nie art. 2" tylko „art. 3 ust.".

Zarządzam również sprostowanie kwalifikacji z „art. 3" na „art. 2" w następujących wykazach odnośnie przedsiębiorstw:

1. „Wapienniki i Kamieniołomy Krzeszowickie" w wykazie VI;
2. „Wolbrom" Fabryka wyrobów gumowych S. A. w Wolbromiu, wykaz IV;
3. „Kamieniołomy i wapienniki w Płazie", w wykazie V;
4. „Łomy bazaltu i diabazu w Regulicach", w wykazie VII;
5. „W. Koreska, Fabryka chemiczna, preparowanych papierów, wyrobów papierowych i art. biurowych w wykazie I poz. 16.

Przewodniczący Wojewódzkiej Komisji
do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw

(—) St. Kowalczyk

L. dz. 689/W. K./Z. P./47

Załącznik do Zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisj z dnia 25 stycznia 1947 r.

Wykaz Nr. 9.

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele	Art. ust.
1.	Steyer-Daimler-Puch Vertriebsaktiengesellschaft, Zweigniederlassung in Krakau	Budowa motorów samochodowych, budowa i eksploatacja garaży, kupno i sprzedaż samochodów oraz wyrobów gumowych	Richard Ryznar, Georg Meindl, Fr. Gerstner, Hugon Kutscher, Rudolf Töpfner	2
2.	Warstaty szybowcowe, Biała, ulica Hałcnowska 59/61	Naprawa szybowców	Józef Borkowski	2
3.	Młyn elektryczny gospodarczy Wierzchosławice	Przemiał zboża	Czosnym Roman	2
4.	Wapienniki w Lipniku — Lipnik, pow. Biała	Wydobywanie wapna i wypalanie	Walter Zagórski	2
5.	Fryzjernia — Gertruda Kęsik, Kraków, ul. Długa 14	Jak rubr. 2	Gertruda Kęsik	2
6.	Fryzjernia — Kretschmer T., Kraków, ul. Mikołajska 26	Jak rubr. 2	Kretschmer T.	2
7.	Fryzjernia — Piórecka Olga, Kraków, ul. Krakowska 7	Jak rubr. 2	Piórecka Olga	2
8.	Fryzjernia — Kruk Edward, Kraków, ul. Jul. Lea 12 a	Jak rubr. 2	Kruk Edward	2
9.	Fryzjernia — Edward Wróbel, Krakow, ul. Grodzka 58	Jak rnbr. 2	Edward Wróbel	2
10.	Stolarnia »Sprzęt«, Kraków, ul. Kazimierza Wielkiego 21	Wyrób drewnianych zabawek	Roman Pontes	2
11.	Blandorf — Wyroby wełniane, Biała, ul. Andrzeja Pysza 35	Wyroby wełniane	N. Blandorf	2
12.	Emilia Klotte — Biała, ul. Lipnicka 3	Wyroby wełniane	Emilia Klotte	2
13.	Młyn motorowy — Bochnia, ul. Wygoda	Przemiał zboża	N. Stieglitz	3
14.	Br. Inż. J. i E. Bilczewscy, Zakłady przemysłowe w Kętach, ul. Mickiewicza 471	Wytwórnia przyborów szkolnych, stolarnia i ślusarnia	Józef i Edward Bilczewscy	3
15.	»Tęcza« — Zakłady przemysłowo-handlowe, Kraków, ul. Czarnowiejska 72/74	Farbiarnia, pralnia chemiczna i pralnia bielizny	Aleksander Mandelbaum, Berta Biligowa i Wilhelm Reder	3
16.	»Polonia« — Pralnia białej bielizny, Kraków, ul. Czarnowiejska nr 72/74	Jak rubr. 2 i konfekcja	Wilhelm Rober vel Reder	3
17.	Czystość — Chemiczna pralnia i farbiarnia, Kraków, ul. Dąbrowskiego 11	Jak rubr. 2	N. Weinberger	3
18.	Warstaty mechaniczne — naprawy samochodowe, Kraków, ul. Żółkiewskiego 17	Naprawa samochodów	Cytling Ludwik	3

L. p	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele	Art. ust.
19.	Wytwórnia obrabiarek, Ludwik Cytling — Andrychów	Jak rubr. 2	Cytling Ludwik	3
20.	»Spectrum« — Ska z o., Kraków, ul. Grzegórzecka 64	Fabryka szlifowania precyzyjnego wyrobów szklanych	Hoffmann Zygfryd i Bruno Hoffmann, Kleinberger Izydor i Szeiner Egon	3
21.	Fabryka cegieł wapienno-piaskow. Kraków-Płaszów	Wyrób cegieł jak rubr. 2	N. N.	3
22.	Wadowicka Cegielnia parowa — Wadowice	Wyrób cegieł	Stanclik Jan	3
23.	Cegielnia parowa — Bolęcin, gm. Babice, pow. Chrzanów	" "	Spadkobiercy Andrzeja Chwalıboga	3
24	Cegielnia budowlana — Wola Filipowska, p. Chrzanów	Wyroby szamot-kwasoodporne, zaprawy szamotowe	Adam Potocki	3
25.	»Eskate« — Spiller i Krzak. Wyrób kufrów i waliz, Tarnów, Ochronek 5	Jak rubr. 2	Hugon Spiller, Leopold Krzak	3

Poz. 11.

ZARZĄDZENIE

Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Krakowie

z dnia 25 stycznia 1947 r.

w sprawie ogłoszenia IV wykazu przedsiębiorstw, co do których zgłoszone zostały zarzuty iż przedsiębiorstwo nie przechodzi albo nie podlega przejęciu na własność Państwa.

Na zasadzie § 34 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11. IV. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 17 poz. 114) w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa zarządzam ogłoszenie IV wykazu przedsiębiorstw co do których zgłoszone zostały zarzuty, iż przedsiębiorstwo nie przechodzi albo nie podlega przejęciu na własność Państwa stosownie do postanowień ustawy z dnia 3. I. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17). Równocześnie nadmieniam, iż posiedzenia Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw odbędą się w lokalu Komisji przy Pl. Szczepańskim 5, na które wzywam wszystkie osoby zainteresowane z zaznaczeniem, iż niestawiennictwo nie wstrzymuje postępowania.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Komisji do spraw
upaństwowienia przedsiębiorstw:
St. Kowalczyk

L. d. 689/W. K./Z. P./47

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji z dnia 24 stycznia 1947 r.

Wykaz Nr. 4

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele	Termin posiedzenia
1.	F. Romaszkan, Fabryka papieru — Wadowice	Wyrób tektury	Rauch Zdzisław, Jekielowa Z., Zachariasiewicz Z.	dnia 19. II. 1947 godz. 9 ta
2.	Herman Kamsler, Fabryka drutu gwoździ druc., właśc. Abeles F. Hausner i Ska w Krakowie (fabr. w Zabierzowie)	Prod. i sprzed. drutu, żel. ciągnionych i gwoździ drucianych	R. Abeles, F. Hausner, W. Haubenstock, B. Z. Wasserberger	dnia 19. II. 1947 godz. 10-ta
3.	Mydlnicka Cegielnia, Zakład ceramiczny, Jerzy Śliwiok — Mydlniki	Wyrób wazonów kwiatowych	Jerzy Śliwiok i Prybus	dnia 19. II. 1947 godz. 11-ta

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele	Termin posiedzenia
4.	Fabryka skór »Patria«, Ska z o. o., Łodygowice 76, pow. Żywiec	Garbarnia	Andrzej Żurek, Aniela Mrozkowa	dnia 19. II. 1947 godz. 12-ta
5.	Pierwsza Małopolska Fabryka naczyń emaliowanych i wyrobów blaszanych »Rekord«, Ska z o.o, Kraków, Lipowa 4	Naczynia blaszane i emaliowane	Ska z o. o.	dnia 26. II. 1947 godz. 9-ta
6.	Tadeusz Oroszeny—Bohdanowicz, Pierwsza Małopolska Fabryka puszek i wyrobów tłoczonych z blachy, Kraków, Poznańska 20	Wyrób opakowań blaszanych i plakatów	Tadeusz Oroszeny-Bohdanowicz	dnia 26. II. 1947 godz. 10 ta
7.	Fabryka Mechaniczna obuwia »Wiwo«, Myślenice	Produkcja obuwia	Wiktor Wójcik	dnia 26. II. 1947 godz. 11-ta
8.	[Fabryka Termosów i wyrobów metalowych »Dermos«, Kraków, Kącik 9	Wyrób termosów i latarek bateryjnych	Maria Reich, Estera Storch	dnia 26. II. 1947 godz. 12-ta

Poz. 12.

POSTANOWIENIE

Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Krakowie

z dnia 25 stycznia 1947 r.

w sprawie odwołań.

W myśl § 49 rozp. Rady Ministrów z dnia 11. IV. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 114) w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa, zarządzam ogłoszenie postanowienia Zespołu Wojewódzkiej Komisji, powziętego dnia 23 stycznia 1947 r. odnośnie następujących spraw dotyczących niżej wymienionych przedsiębiorstw:

1. L. Rep. A. 7/46 — „Kajet“ Fabryka wyrobów papierowych Ska z o. o. Kraków, Gazowa 15;
2. L. Rep. A. 8/46 — „Alumin“ Zakłady przemysłowe Ska z o. o. Kraków, Płaszowska 45;
3. L. Rep. A 3/46 — J. Schlesinger & Co Fabryka naczyń blaszanych i metalowych Biała.

Odnośnie wyżej wymienionych przedsiębiorstw zapadło jednomyślne postanowienie utrzymania zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji co do umieszczenia tych przedsiębiorstw w wykazie **drugim** ogłoszonym w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim nr 19 z 1 października 1946 r. i przedstawienia właściwemu Ministrowi w myśl § 47 b wniosku o wydanie orzeczenia.

Zgodnie z przepisem § 50 cyt. rozp. od tego postanowienia mogą strony zainteresowane wnieść odwołanie do Głównej Komisji w zawitym terminie 14-to dniowym od daty ogłoszenia postanowienia w Dzienniku Wojewódzkim.

Przewodniczący Głównej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw

(—) **St. Kowalczyk**

Poz. 13.

OBWIESZCZENIE

PREZESA SĄDU OKRĘGOWEGO W KRAKOWIE

z dnia 30 grudnia 1946 r.

o powołaniu na rok 1947 ławników w Sądzie Okręgowym w Krakowie, do rozpoznawania spraw o przestępstwa szczególnie niebezpieczne w okresie odbudowy Państwa i w postępowaniu doraźnym.

Na podstawie § 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27. XI. 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 303) powołuję Obywateli:

1. Luciński Walenty	—	Kraków,	Szymanowskiego 7/1
2. Kaczor Stefan	—	„	Kordeckiego 10
3. Gasiciel Józef	—	„	Mydlniki 4
4. Ledwoż Michał	—	„	Józefińska 3
5. Ulman Leon	—	„	Staromostowa 30/6
6. Pryk Karol	—	„	Sołtyka 13/7
7. Ostrowiec Jan	—	„	Radziwiłłowska 14/17
8. Kucharczyk Piotr	—	„	Wiślisko Boczna 3
9. Spytkowski Józef	—	„	Bronowice M., Błonie 358
10. Wcisło Jan	—	„	Nowowiejska 32
11. Czerniewski Marian	—	„	Grzegórzecka 17
12. Kremel Antoni	—	„	Wola Duchacka, Mickiewicza 17
13. Paleczny Tadeusz	—	„	Długa 39
14. Kluska Mieczysław		„	Szujskiego 9
15. Jawczyk Mieczysław	—	„	Miodowa 13
16. Gorgon Leon	—	„	Lubomirskiego 3
17. Włodarski Władysław	—	„	Karmelicka 58
18. Jeziorowski Paweł	—	„	Rybitwy 10
19. Sak Franciszek	—	„	Kazimierza W. 4
20. Szosta Franciszek	—	„	Wawrzyńca 13
21. Matowski Stanisław	—	„	Starowiślna 14
22. Zielińska Agata	—	„	Krasińskiego 16
23. Adamczyk Józef	—	„	
24. Zabczyńska Zofia	—	„	Grottgera 1
25. Legutkowa Helena	—	„	Grzegórzecka 42
26. Hanuszek Helena	—	„	Czarodziejska 61/55
27. Małkowa Barbara	—	„	Rynek Gł. 25
28. Sikora Władysław	—	„	Emaus 7
29. Dr Bardurski Mieczysław	—	„	Wawrzyńca 40/1
30. Bilińska Stanisława	—	„	Szymanowskiego 2/3
31. Danek Kazimierz	—	„	Kościuszki 37/3
32. Dynowski Józef	—	„	Barska 17/1
33. Inż. Habela Stanisław	—	„	św Krzyża 3/4
34. Hessel Ludwik	—	„	Limanowskiego 25
35. Kamieński Franciszek	—	„	Al. Słowackiego 11 a/4
36. Karczowa Aniela	—	„	Stachowicza 14/4
37. Krzak Jan	—	„	Wolności 15
38. Marchwicki Wojciech	—	„	Krakowska 44
39. Mgr Niedziałkowski Olgierd	—	„	Ujejskiego 5/4
40. Orszański Andrzej	—	„	Różana 19/4
41. Rzepa Jan	—	„	Al. Krasińskiego 8/3
42. Mgr Stopa Marian	—	„	Karmelicka 55/6
43. Woliński Emil	—	„	Sienkiewicza 9/16
44. Balula Franciszek		„	Krasickiego 10/10
45. Czapliński Marian	—	„	Filipa 11/4
45. Erhardt Tadeusz	—	„	Krakowska 39/27
47. Hołubowicz Karol	—	„	Rokitniańska 7
48. Kaczmarczyk Józef	—	„	Skawińska Boczna 12/13
49. Kończewski Tadeusz	—	„	Brzozowa 16/49
50. Koszałkowa Wanda	—	„	Starowiślna 93 b/8
51. Krüger Maksymilian	—	„	Dajwór 4/7
52. Majer Adam	—	„	Bocheńska 6/5
53. Majerski Bogusław	—	„	Plac Lasoty 3/1

54. Pankowski Kazimierz	—	Kraków, Czarodziejska 57/10
55. Rocznierowski Antoni	—	„ Karmelicka 35/7 a
56. Sławińska Antonina	—	„ Starowiślna 95/12
57. Smiłek Józef	—	„ Meiselsa 9/2
58. Zięborak Janina	—	„ Rynek Gł. 7/14
59.. Sabik Roman	—	„ Urzędnicza 62/2
60. Grzyb Stanisław	—	„ Garncarska 9
61. Płaszewski Franciszek		„ Wiślna 4/5
62. Dura Józef	—	„ Siemiradzkiego 11/1
63. Siupik Władysław	—	„ Rzeczna 7
64. Łapczyńska Zofia	—	„ Grottgera 1
65. Szwajda Ignacy	—	„ Juliusza Lea 18
66. Ejchnar Marian	—	„ Bonarka 22
67. Legutkowa Helena	—	„ Grzegórzecka 72
68. Syrowy Franciszek	—	„ Zwierzyniecka 4
69. Oleksy Józef	—	„ Al. pod Kopcem 8/2
70. Włosowicz Aleksander	—	„ Dębowskiego 8
71. Tabis Wincenty	—	„ Wita Stwosza 6
72. Kozień Mieczysław	—	„ Długosza 13/17
73. Warstak Jan	—	„ Gromadzka 35
74 Bąbka Józef	—	Modlniczka, gm. Zabierzów
75. Benedykt Grzegorz	—	Wieliczka, Boża Wola 2
76. Bińczycki Wojciech	—	Zielonki 183
77. Banaś Józef	—	Bibice 35, gm. Węgrzce
78. Brożek Michał	—	Zbydniowice 66, gm. Swoszowice
79. Buczek Franciszek	—	Rączna, poczta Liszki
80. Czech Jan	—	Skawina, Kazimierza 39
81. Czerwiński Mieczysław	—	Świątniki Górne Nr 19, p. Mogilany
82. Droździewicz Józef	—	Skawina, Henryka Dudeka 118
83. Dębowski Władysław	—	Śledziejowice 54, gm. Wieliczka wieś
84. Górnisiewicz Edward	—	Włosan 64, gm. Świątniki Górne
85. Jodłowski Ludwik	—	Skawina, Batorego 442
86. Jurek Andrzej	—	Sulechów, poczta Kocmyrzów
87. Jagła Andrzej	—	Kokotów 66, poczta Wieliczka
88. Jagocha Władysław	—	Skawina, Rynek 114
89. Jasiński Adam	—	Skawina, Mickiewicza 378
90. Kępiński Jan	—	Świątniki Górne
91. Kopta Stefan	—	Mogilany
92. Kulczycki Józef	—	Rząska, poczta Kraków
93. Kuś Józef	—	Wołowice, gm. Czernichów
94. Kopeć Piotr	—	Mników, gmina Liszki
95. Kwater Stanisław	—	Branice 21, poczta Pleszów
96. Kościelny Czesław	—	Buków, gmina Skawina wieś
97. Korzeniak Józef	—	Zabierzów 42
98. Ludwikowski Jan	—	Piekary 79, gmina Liszki
99. Leśniak Franciszek	—	Korabniki, gmina Skawina wieś
100. Maciejczyk Piotr	—	Rybna, gmina Czernichów
101. Meus Szczepan	—	Wołowice, Nr 170, gmina Czernichów
102. Michalik Jan	—	Koźmice Wielkie 215
103. Mrowiec Józef	—	Rusocice, gmina Czernichów
104. Najder Piotr	—	Lednica Górna, poczta Wieliczka
105. Owca Stanisław	—	Kaszów, poczta Liszki
106. Okarmus Stanisław	—	Libertów, poczta Mogilany

107. Piłat Jakub	—	Krzesławice, poczta Mogiła
108. Płocki Franciszek	—	Rybna, poczta loco
109. Ptak Józef	—	Węgrzce, poczta loco
110. Prochal Jakub		Zielonki, poczta loco
111. Piszczek Szczepan	—	Lusina, poczta Swoszowice
112. Paciorek Franciszek	—	Radziszów, poczta loco
113. Podolecki Franciszek		Branice, poczta Pleszów
114. Rusecki Tomasz		Wieliczka, Kopernika 5
115. Rozowski Andrzej	—	Branice, poczta Pleszów
116. Stachura Antoni	—	Pawlikowice, poczta Wieliczka
117. Sochacki Franciszek	—	Trąbki, poczta loco
118. Sumera Wojciech	—	Koźmice Wielkie
119. Socha Grzegorz	—	Łuczanowice 47, poczta Ruszcza
120. Sikorski Jan	—	Skawina, Jagielnia 453
121. Szumiec Franciszek	—	Zabierzów
122. Szywalski Franciszek	—	Pleszów, gmina Mogiła
123. Walerian Jan	—	Krzesławice, poczta Mogiła
124. Woźniak Czesław	—	Jankówka, poczta Wieliczka
125. Wojdyło Franciszek	—	Modlnica, poczta Kraków
126. Zabłocki Ludwik	—	Morawica, poczta Balice
127. Ziółko Maciej	—	Giebułtów, poczta Zielonki
128. Ziąbka Władysław	—	Krzesławice, gmina Mogiła
129. Bokłak Tomasz		Bochnia
130. Benesz Stanisław	—	Bochnia
131. Bochenek Henryk	—	Zabierzów ad Bochnia
132. Bereta Ludwik	—	Lipnica Murowana
133. Dusza Andrzej	—	Pogwizdów
134. Debok Jan	—	Bochnia
135. Danek Aleksander	—	„
136. Ciepiel Antoni	—	Gawłów
137. Fietko Wojciech	—	Bochnia
138. Bawół Józef	—	„
139. Mgr Gaweł Tadeusz	—	„
140. Gawlikowski Franciszek	—	Niepołomice
141. Gnutek Jan		Bratucice
142. Goszczyński Tadeusz	—	Bochnia
143. Hornung Feliks	—	„
144. Janiczek Józef	—	Żegocina
145. Jaszczyński Jan	—	Bochnia
146. Książek Franciszek	—	Niepołomice
147. Karecki Mikołaj	—	Rzezawa
148. Kędzierski Wawrzyniec	—	Bochnia
149. Kurleto Antoni	—	„
150. Kozłowski Ferdynand	—	„
151. Dr Klimek Franciszek	—	„
152. Małecki Wiktor	—	„
153. Mitera Jan	—	Lipnica Dolna
154. Majewski Władysław	—	Bochnia
155. Przybyło Władysław	—	Gawłów
156. Peter Bolesław	—	Bochnia
157. Pycak Antoni	—	„
158. Ryncarz Władysław	—	„
159. Romaszkiewicz Włodzimierz	—	Brzeźnica

160. Rybski Tadeusz	—	Bochnia
161. Oszno Michał	—	„
162. Samek Wojciech	—	Wiśnicz Nowy
163. Stanicki Franciszek	—	Bochnia
164. Dr Stankiewicz Stanisław	—	„
165. Sowina Maria	—	Tarnawa
166. Smajda Stanisław	—	Bochnia
167. Szałowski Oswald	—	„
168. Szeliga Fryderyk	—	„
169. Szczerba Teofil	—	„
170. Urbański Kazimierz	—	„
171. Tuleja Antoni	—	Marszowice
172. Tobiasz Jan	—	Drwinia
173. Tabor Czesław	—	Bochnia
174. Wajda Stanisław	—	Szarów
175. Wójcik Józef	—	Bochnia
176. Zarek Stanisław	—	„
177. Zaczyński Adam	—	„
178. Zieliński Stanisław	—	„
179. Dr Nawojowski Stanisław	—	Chrzanów, ul. 3-go Maja 5
180. Kozłowski Edward	—	Chrzanów, ul. Kościuszki 21
181. Petkowicz Wincenty	—	Trzebinia
182. Dr Augustyński Henryk	—	Chrzanów, ul. Piłsudskiego 14
183. Tschop Ryszard	—	Chrzanów, ul. Grunwaldzka 20 a
184. Ferlak Eugeniusz	—	Trzebinia, szkoła
185. Strycharski Stanisław	—	Jaworzno, ul. Jagiellońska
186. Kocemba Ferdynand	—	Jaworzno
187. Szopa Władysław	—	Jaworzno-Pechnik, ul. Mostowa 17
188. Oczkowski Marian	—	Chrzanów, ul. Sokoła 46
189. Musialik Józef	—	Trzebinia
190. Korycik Jakub	—	Chełmek
191. Piechota Władysław	—	Chełmek Nr 364
192. Porwit Leon	—	Trzebinia
193. Ciuba Józef	—	Babice Nr 26
194. Juszczak Roman	—	Chrzanów, Sokoła 46 a
195. Jura Stefan	—	Chrzanów, Piłsudskiego 4
196. Stańczyk Aleksander	—	Krzeszowice, Krakowska 10
197. Odrzywołek Adam	—	Tenczynek Nr 150, pow. Chrzanów
198. Laskiewicz Mieczysław	—	Chrzanów, Jagiellońska 13
199. Wroński Władysław	—	Chrzanów, ul. Nowa 15
200. Więcławek Franciszek	—	Chrzanów, Kol. Fabr. 60
201. Pawłowski Jan	—	Chełmek Nr 267
202. Lelito Ludwik	—	Libiąż Mały 400
203. Cekiera Edward	—	Chrzanów, Al. Lenina 55
204. Dudek Stanisław	—	Tenczynek
205. Nosek Michał	—	Chrzanów, Kol. Rosp. 111
206. Pierzynka Stanisław	—	Myślachowice Nr 291
207. Kula Andrzej	—	Libiąż Nr 257
208. Latko Jan		Płaza Nr 4
209. Cekiera Józef	—	Żbik Nr 51
210. Zawada Władysław	—	Chrzanów, Al. Lenina 60
211. Małodobry Kazimierz	—	Krzeszowice, Nowa Wieś 132
212. Rozak Karol		Chrzanów, Trzebińska 2

213. Chłopek Jan	—	Chrzanów, Oświęcimska
214. Starzycki Władysław	—	Chrzanów, Oświęcimska 66
215. Piechowski Wiktor		Chrzanów, 3-go Maja 6
216. Grohs Franciszek	—	Chrzanów
217. Bartnik Stefan	—	Chrzanów
281. Głuski Seweryn	—	Chrzanów
219. Brombosz Henryk	—	Trzebinia
220. Feluś Stanisław	—	Trzebinia
221. Kalina Jan	—	Trzebinia
222. Malczyk Antoni	—	Psary
223. Krzyczmonik Bolesław	—	Chrzanów, Kol. Fabr. 54
224. Bujak Ignacy	—	Chrzanów Kol. Rosp.
225. Okoński Jan	—	Chrzanów, Aleja 33
226. Mgr Jan Garlicki	—	Chrzanów, Al. Henryka 15
227. Winiarski Karol	—	Chrzanów
228. Trepa Eugeniusz	—	Libiąż

do sprawowania obowiązków ławników w Sądzie Okręgowym w Krakowie, do rozpoznawania spraw o przestępstwa szczególnie niebezpieczne w okresie odbudowy Państwa i w postępowaniu doraźnym

Prezes Sądu Okręgowego:
Dr Jan Turowicz

Poz. 14.

OBWIESZCZENIE

PREZESA SĄDU OKRĘGOWEGO W WADOWICACH

z dnia 15 stycznia 1947 r.

w sprawie powołania na rok 1947 ławników Sądu Okręgowego w Wadowicach, w postępowaniu doraźnym i w sprawach o przestępstwa szczególnie niebezpieczne w okresie odbudowy Państwa.

Na podstawie § 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27. XI. 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 53 poz. 303) oraz przesłanych mi przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie, oraz Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Wadowicach list — powołuję do sprawowania ławników Sądu Okręgowego w Wadowicach w wydziale do rozpoznawania przestępstw szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa (dekret z dnia 16. XI. 1945 r. — Dz. U. R. P. Nr 53 poz. 300) i spraw sądzonych w trybie doraźnym (dekret z dnia 16. XI. 1945 r. Dz. U. R. P. Nr 53 poz. 301), następujące osoby:

1. Augustyński Ludwik	—	Żywiec, ul. Kościuszki 2
2. Batko Ludwik	—	Wadowice, ul. Krakowska 28
3. Baklarz Józef	—	Ponikiew 11, pow. Wadowice
4. Bober Wilhelm	—	Klecza Dolna 169, pow. Wadowice
5. Bober Sylwester	—	Klecza Dolna 70, pow. Wadowice
6. Bober Ludwik	—	Chocznia 228, pow. Wadowice
7. Brańka Teofil	—	Jaroszowice 84, pow. Wadowice
8. Brańka Stanisław	—	Jaroszowice 113, pow. Wadowice
9. Byrski Ignacy	—	Ponikiew 114, pow. Wadowice
10. Bień Franciszek	—	Oświęcim, ul. Ogrodowa 9
11. Budziłło Władysław	—	„ „ Rynek 21
12. Banaś Jan	—	Żywiec, ul. Komorowska 60
13. Baredziak Stanisław	—	„ „ Zielona 2
14. Bak Józef	—	Żywiec-Zabłocie, ul. 1 maja 4
15. Bednarz Jan	—	„ „ „ Browarna 65
16. Biel Józef	—	„ „ „ Kolejowa 21

17. Biel Józef	—	Żywiec-Zabłocie, ul. Kolejowa 35
18. Bielewicz Jan	—	„ ul. Bracka 33
19. Biernat Karol	—	Żywiec-Zabłocie, Podwale 7
20. Bukowski Józef	—	„ „ „ Rolnicza 1
21. Bury Władysław	—	„ ul. Świętokrzyska 13
22. Bydliński Jan	—	„ ul. Legionów 10
23. Cierpiałek Franciszek	—	Wadowice, ul. Mickiewicza 5
24. Czuba Jan	—	„ „ Mickiewicza 4
25. Cinalski Józef	—	Oświęcim, ul. Jagiełły 18 a
26. Cinalski Marian	—	„ „ Mickiewicza 10
27. Cmak Tomasz	—	„ „ Krakowska 10
28. Chowaniec Stefan	—	„ „ Niecała 7
29. Chowaniec Antoni	—	„ „ Kolejowa 1
30. Caputa Michał	—	Żywiec-Zabłocie, ul. Mleczarska 6
31. Cieślar Franciszek	—	„ „ „ Rolnicza 14
32. Chrapek Ludwik	—	„ ul. Jagiellońska 16
33. Debak Stanisław	—	Wadowice-Chocznia, 344
34. Dąbrowski Franciszek	—	Chocznia 358, pow. Wadowice
35. Drabczyk Stanisław	—	Babica 71, pow. Wadowice
36. Dutkiewicz Karol	—	Babica 6, pow. Wadowice
37. Eljasz Stefan	—	Oświęcim, ul. Nowa 5
38. Etgens Alojzy	—	„ „ Chrzanowska 4
39. Firczyk Edward	—	Wadowice, Rynek 8
40. Fraczek Józef	—	Rokow 19, pow. Wadowice
41. Figura Jan	—	Żywiec-Zabłocie, ul. Laczna 2
42. Galos Władysław	—	Babica 12, pow. Wadowice
43. Gawenda Jan	—	Chocznia 104, pow. Wadowice
44. Gładysz Erwin	—	Wadowice, ul. Żwirki i Wigury
45. Graca Franciszek	—	Ponikiew 66, pow. Wadowice
46. Graca Józef	—	Ponikiew 88, pow. Wadowice
47. Grabysz Antoni	—	Klecza Dolna 112, pow. Wadowice
48. Guzdek Stefan	—	Chocznia 270, pow. Wadowice
49. Gurdek Władysław	—	Wadowice, ul. Nadbrzeżna 83
50. Gurdek Jan	—	„ Podstawie
51. Grabowski Rudolf	—	Oświęcim, ul. Legionów 63
52. Galar Roman	—	Żywiec-Zabłocie, ul. Kolejowa 28
53. Goryl Józef	—	„ „ „ Fabryczna 11
54. Gowin Szczepan	—	„ „ „ Bielow 11
55. Hanusiak Józef	—	Wadowice, ul. 26-go stycznia 10
56. Hanusiak Tadeusz	—	„ „ Kolejowa
57. Homme Józef	—	„ „ Rynek 6
58. Hyrkiel Jan	—	Barwałd Dolny 126, pow. Wadowice
59. Herkiel Stanisław	—	Oświęcim, ul. Mickiewicza 2
60. Heród Gustaw	—	„ , Osiedie 3
61. Haczek Rudolf	—	Żywiec-Folwark 4
62. Herzyk Edward	—	Żywiec-Zabłocie, ul. Ludna 7
63. Jekiełek Józef	—	Oświęcim, ul. Legionów 63
64. Jędrysik Tadeusz	—	„ „ Kościuszki 9
65. Jakubiec Stefan	—	Żywiec, ul. Kościuszki 2
66. Jankowski Władysław	—	„ „ Kościuszki 50
67. Jaworski Jan	—	„ „ Sienkiewicza 21
68. Jura Stanisław	—	„ Rynek 18
69. Kamiński Władysław	—	Wadowice, Gorzen 35

70. Kawa Franciszek	—	Wadowice, ul. Żwirki i Wigury 1
71. Kot Henryk	—	Chocznia 197, pow. Wadowice
72. Krecioch Władysław	—	Chocznia 343, pow. Wadowice
73. Kubarski Józef	—	Wadowice, ul. Krakowska 16
74. Kubicki Stanisław	—	„ „ Mickiewicza 22
75. Kamiński Stefan	—	Oświęcim, ul. Jagiełły 33
76. Kapała Jan		„ „ Krakowska 10
77. Kaszny Karol	—	„ „ Legionów
78. Kotułek Paweł		„ „ Kolejowa 11
79. Krempa Stanisław	—	„ „ Kolejowa 6
80. Krzemień Marcin	—	„ „ Zaborska 31
81. Kuźniak Gracjan	—	„ „ Przeczna 4
82. Komuniecki Mieczysław	—	Żywiec, ul. Bracka 13
83. Królikowski Adam	—	„ „ Batorego 11
84. Kruczyński Józef	—	„ „ Sienkiewicza 16
85. Kuciara Leopold	—	„ „ Bracka 21
86. Kumorowicz Ludwik	—	Żywiec-Zabłocie, ul. Ludna 5
87. Kubica Władysław	—	„ „ „ Kolejowa 52
88. Lach Stanisław	—	Wadowice, ul. Krasińskiego 4
89. Leń Karol	—	„ „ Ogrodowa 13
90. Leśniak Władysław	—	„ „ Legionów-boczna 15
91. Lipowski Franciszek	—	„ „ 26-go stycznia 12
92. Lekacz Jakub	—	Oświęcim, ul. Przeczna 3
93. Lorenc Franciszek	—	„ „ Ogrodowa 7
94. Łopata Władysław	—	Wadowice, ul. 26-go stycznia 31
95. Łukawski Mieczysław	—	Oświęcim, ul. Kolejowa 7
96. Majtyka Józef	—	Tomice 115, pow. Wadowice
97. Majchrzak Stanisław	—	Tomice 108, pow. Wadowice
98. Małusecki Józef	—	Wadowice, ul. Kościuszki 1
99. Maślanka Józef	—	Radocza 100, pow. Wadowice
100. Mikołajczyk Ignacy	—	Radocza 179, pow. Wadowice
101. Mirocha Józef	—	Wadowice, ul. Kolejowa 25
102. Matuła Ludwik		Oświęcim, ul. Kolejowa 11
103. Mazgaj Antoni	—	„ „ Głęboka 22
104. Minil Henryk	—	„ „ Osiedle 5
105. Motowski Mieczysław	—	„ „ Zamkowa 4
106. Matuszek Karol	—	Żywiec, ul. Świętokrzyska 2
107. Midor Julian	—	Żywiec-Zabłocie, ul. Sienkiewicza 4
108. Mikuszewski Leon	—	„ „ „ Kolejowa 30
109. Milewski Stefan	—	Żywiec, ul. Komorowska 71
110. Miodoński Józef	—	„ „ Kościuszki 63
111. Miodoński Stanisław	—	„ „ Sokoła 3
112. Moron Edward	—	„ „ Komorowska 49
113. Nidecki Józef	—	Rarocza 21, pow. Wadowice
114. Nidecki Ludwik	—	Rarocza 71, pow. Wadowice
115. Nowicki Jan	—	Tomice 113, pow. Wadowice
116. Nosal Wiktor	—	Żywiec-Zabłocie, Podwale 19
117. Olear Józef	—	Żywiec, ul. Paderewskiego 16
118. Olszowski Szczepan	—	„ „ Kościuszki 56
119. Ostrowski Stanisław	—	„ „ Kościuszki 61
120. Ormaniec Jan	—	Żywiec-Zabłocie, Objazdowa 16
121. Panek Karol	—	Wadowice, ul. Pułaskiego 8
122. Papiernik Rudolf	—	„ „ Legionów 41

123. Petek Jan	—	Gorzen Dolny 100, pow. Wadowice
124. Pepek Stanisław	—	Oświęcim, Rynek Gł. 2
125. Paciorek Antoni	—	Żywiec-Zabłocie, ul. Ludna 18
126. Panek Jan	—	Żywiec, ul. Wesoła 32
127. Pawelek Adam	—	„ „ Sienkiewicza 58
128. Pawełek Edward		„ „ Sienkiewicza 72
129. Porębski Ludwik	—	„ „ Komorowska 59
130. Preidl Bronisław	—	„ „ Krasińskiego 6
131. Pyrzyk Karol	—	Żywiec-Koleby 22
132. Rataj Franciszek	—	Wadowice, ul. Mickiewicza 65
133. Ramenda Franciszek	—	Chocznia 184, pow. Wadowice
134. Ryba Melchior	—	Klecza Górna 19, pow. Wadowice
135. Rzycki Władysław	—	Wadowice, Rynek 8
136. Rudnik Józef	—	Oświęcim, ul. Głęboka 9
137. Romowicz Adam	—	Żywiec, ul. Komorowicka 6
138. Rybarski Julian	—	„ „ Kościuszki 56
139. Sadowski Józef	—	Wadowice, ul. Sobieskiego 2
140. Świątek Jan	—	Wadowice, ul. Zegadłowicza 29
141. Sajnoch Józef	—	Gorzen Dolny 11, pow. Wadowice
142. Skoczylas Franciszek	—	Klecza Dolna 196, pow. Wadowice
143. Stawowy Zygmunt	—	Tomice 44, pow. Wadowice
144. Stopa Józef	—	Klecza Dolna 47
145. Świerkosz Józef	—	Jaroszowice 92, pow. Wadowice
146. Szkut Franciszek	—	Jaroszowice 4, pow. Wadowice
147. Skorus Franciszek	—	Oświęcim, ul. Kolejowa 25
148. Spisak Julian	—	„ „ Jagiełły 18 a
149. Sanetra Karol	—	Żywiec-Zabłocie, ul. Fabryczna 12
150. Sapeta Michał	—	Żywiec, ul. Kraszewskiego 2
151. Sroka Antoni	—	„ „ Rynek 24
152. Mgr Sroka Józef	—	„ „ Rynek 24
153. Stokłosa Tomasz	—	Żywiec-Zabłocie, ul. 1-go maja 12
154. Stolarzewicz Stefan	—	Żywiec, ul. Rynek 10
155. Studencki Adam	—	„ „ Batorego 16
165. Studencki Jakub	—	„ „ Sienkiewicza 26
157. Dr Szklarski Wincenty	—	„ „ Zamkowa
158. Sznajdrowicz Leon	—	„ „ Kościuszki 47
159. Ścieszka Stefan	—	„ „ Bracka 9
160. Tatar Leon	—	Barwałd Dolny 103, pow. Wadowice
161. Targosz Franciszek	—	Ponikiew 177, pow. Wadowice
162. Tytko Czesław	—	Żywiec-Zabłocie, ul. Sienkiewicza 4
163. Węgrzyn Józef	—	Radocza 70, pow. Wadowice
164. Wider Karol	—	Chocznia 131, pow. Wadowice
165. Wider Stanisław	—	Chocznia 176, pow. Wadowice
166. Wiktor Franciszek	—	Tomice 119, pow. Wadowice
167. Wiktor Władysław	—	Tomice 107, pow. Wadowice
168. Wacławczyk Władysław	—	Oświęcim, ul. Krakowska 17
169. Wanat Jan	—	„ „ Klucznikowska
170. Wanta Franciszek	—	„ „ Parkowa 1
171. Wesecki Albin	—	„ „ Kolejowa 1
172. Wójcik Teofil	—	„ „ Jagiełły 33
173. Wajdziak Leon	—	Żywiec-Zabłocie, ul. Kolejowa 44
174. Wojciechowski Kazimierz	—	Żywiec, ul. Kościuszki 42
175. Wrezel Edmund	—	„ „ Sokoła 11 a

176. Wrezlewicz Marian	—	Żywiec, ul. Sienkiewizca 34
177. Zawiła Andrzej	—	Wadowice, ul. 26-go stycznia 27
178. Żmuda Antoni	—	Oświęcim, ul. Kolejowa 6
179. Zacharias Stanisław	—	Żywiec, ul. Kościuszki 19
180. Ziemnowicz Maria	—	„ „ Rynek
181. Zoń Marcin	—	Żywiec-Zabłocie, ul. Ludna 10
182. Zuziak Jan	—	Żywiec, ul. Sokola 37
183. Zyzak Edmund	—	„ „ Sienkiewicza 77

Prezes Sądu Okręgowego w Wadowicach.
Jan Lewandowski

Poz. 15.

OGŁOSZENIE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO
z dnia 23 grudnia 1946 r.

o udzielenie Ob. Zbieranowskiemu Pawłowi dekretu na wykonywanie zawodu mierniczego przysięgłego.

Urząd Wojewódzki zawiadamia, że Ob. Zbieranowski Paweł, urodz. dnia 1 marca 1905 r. w Zabołociu (Z. S .R. R.) otrzymał na podstawie art. 1 ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15 lipca 1925 r. dekret upoważniający go do wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego z siedzibą urzędową w Krakowie, ul. Żuławskiego nr 11, m. 4 za L. Pom. III 308/46 z dnia 17 grudnia 1946 r.

Za Wojewodę: **Inż. Jerzy Grochulski**
Naczelnik Wydziału Pomiarów

Poz. 16.

ZARZĄDZENIE
STAROSTY POWIATOWEGO MYŚLENICKIEGO
z dnia 21 listopada 1946 r.

o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych na terenie powiatu myślenickiego.

Na podstawie art. 6 i 10 rozp. Prez. R. P. z 22 marca 1928 r. (Dz .U. R. P. Nr 38, poz. 364) o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych — zarządzam dla powyższych następujące godziny otwarcia i zamykania:

I. W dnie powszednie mają być otwarte:

1) sklepy rzeźnicze i wędliniarnie od godziny 7 do 13 i od godziny 14 do 19, w soboty i dni przedświąteczne od godziny 7 do 13 i od godziny 14 do 20;
2) sklepy z pieczywem — jak pod 1;
3) sklepy artykułów spożywczych — jak pod 1;
4) kioski uliczne, oraz sprzedaż uliczna gazet, wyrobów tytoniowych, oraz wszelkich innych towarów — jak pod 1;
5) kioski uliczne ze sprzedażą słodyczy, owoców, napojów chłodzących (z wyłączeniem wszelkich innych towarów) w czasie od dnia 1 kwietnia do 30 września włącznie od godziny 9 do 23, a w czasie od 1 października do 31 marca włącznie od godziny 9 do 21;
6) wszelkie inne sklepy i składy od godziny od 8 do 13 i od godziny 14 do 18.
7) zakłady gastronomiczne i sklepy cukiernicze w czasie od dnia 1 kwietnia do 30 września włącznie od godziny 7 do 23, a w czasie od 1 października do 31 marca włącznie od godziny 7 do 22;
8) zakłady fryzjerskie od godziny 7 do 13 i od godziny 15 do 19, w soboty i dni przedświąteczne od godziny 7 do 13 i od godziny 15 do 21 ;
9) zakłady fotograficzne od godziny 8 do 18.

II. W niedziele i święta mają być otwarte:

1) zakłady gastronomiczne i sklepy cukiernicze w tych samych godzinach jak w dnie powszednie (I. punkt 7);
2) sklepy ze sprzedażą gazet, wyrobów tytoniowych, oraz kioski i sprzedaż uliczna gazet i wyrobów tytoniowych (z wyłączeniem wszelkich innych towarów) od godziny 9 do 13 i od godziny 15 do 18;
3) kioski uliczne ze sprzedażą słodyczy, owoców, napojów chłodzących (z wyłączeniem wszelkich innych towarów) jak w dnie powszednie (I. punkt 5).

III. Godziny handlu przed Wigilią Bożego Narodzenia i przed Wielką Sobotą: W czasie sześciu dni poprzedzających Wigilię Bożego Narodzenia i Wielką Sobotę, wymienione przedsiębiorstwa pod I. punkt 1, 2, 3, 4, 6, 8, 9, mogą być otwarte do godziny 21. W przypadającą w tym okresie niedzielę dozwolone jest wykonywanie handlu od godziny 13 do 18.

W Wigilię Bożego Narodzenia oraz w Wielką Sobotę, sklepy, wszelkie miejsca sprzedaży oraz wszelkie zakłady mają być zamknięte o godzinie 18.

IV. Zarządzenie niniejsze nie dotyczy miejsc sprzedaży w obrębie dworców kolejowych.

V. Zarządzenie specjalne: Sprzedaży towarów w sklepach połączonych z zakładami gastronomicznymi, cukierniczymi, fryzjerskimi lub z przedsiębiorstwami niepodlegającymi niniejszemu zarządzeniu, wolno dokonywać tylko w godznach określonych dla samodzielnych sklepów tej samej branży handlu.

W innych godzinach miejsce sprzedaży towarów musi być w tych sklepach i zakładach zamknięte i towary dla kupujących uniedostępnione. W godzinach kiedy sklepy są zamknięte, w zakładach gastronomicznych dozwolone jest wydawanie towarów tylko do spożycia na miejscu.

VI. Postanowienie karne: Winni przekroczenia niniejszego zarządzenia ulegną karze w myśl art. 16 rozp. Prez. R. P. z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 364) o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych do 20.000 złotych grzywny i 6 tygodni aresztu albo jednej z tych kar.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Starosta Powiatowy:
Józef Żak w r.

Poz. 17.

ZARZĄDZENIE

STAROSTY POWIATOWEGO MYŚLENICKIEGO
z dnia 7 stycznia 1947 r.

o godzinach policyjnych.

Wobec stwierdzenia na terenie powiatu myślenickiego wypadków zakłócenia spokoju i porządku publicznego zarządzam na podstawie § 1 rozporządzenia Wojewody Krakowskiego z dnia 31. X. 1946 r. o upoważnieniu Starostów Powiatowych woj. krakowskiego do zarządzenia godzin policyjnych (Krak. Dz. Woj. Nr 22, poz. 117) co następuje:

§ 1.

Wprowadza się godziny policyjne na terenie wszystkich miejscowości powiatu myślenickiego.

§ 2.

Godziny policyjne obejmują czas od godziny 20-stej (8 wieczór) do 6-tej rano.

§ 3.

Na obszarach, gdzie wprowadzono godziny policyjne, zakazuje się ludności przebywanie poza domem w czasie określonym w § 2 niniejszego zarządzenia.

§ 4.

Zakaz przebywania poza domem w godzinach policyjnych nie dotyczy:

a) członków Wojska Polskiego i Armii sprzymierzonych;
b) funkcjonariuszów Urzędu Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej;
c) duchownych i sług kościelnych pełniących czynności duszpasterskie, które wymagają pozostawania poza domem w godzinach policyjnych;
d) osób, które uzyskają imienne zezwolenie na przebywanie poza domem w czasie godzin policyjnych.

§ 5.

Zezwoleń imiennych na przebywanie poza domem w czasie godzin policyjnych udziela Starostwo Powiatowe.

W wypadkach niecierpiących zwłoki zezwolenia na okres niedłuższy niż 48 godzin może udzielić właściwy Komendant Posterunku M. O., a w miejscowościach, gdzie nie ma posterunku sołtys Gromady.

§ 6.

Przekroczenie niniejszego zarządzenia ulega karze grzywny do 5 tysięcy złotych, lub karze aresztu do 14 dni, względnie obu tym karom łącznie.

§ 7.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 8 stycznia 1947 r. o godzinie 20-stej.

§ 8.

Równocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie o godzinach policyjnych z dnia 9 grudnia 1946 r. Nr SP. 28/2/46.

Starosta Powiatowy:
Józef Żak w r.

Dział nieurzędowy

WEZWANIE.

Starostwo Powiatowe w Dąbrowie Tarnowskiej, wzywa zgodnie z postanowieniem art. 24 Rozp. Prez. z dnia 22. III. 1928 r. Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 342 Ob. **Sokołowskiego Edwarda** i Ob. **Serusia Józefa,** byłych pracowników tutejszego Starostwa, aby się tu zgłosili celem podjęcia pism Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego, względnie podali swój obecny adres, pod którym pisma te należy im doręczyć.

Starosta Powiatowy:
w z. **Mgr. Sługocki Kazimierz**
Wicestarosta.

PRZETARGI.

Okręgowa Dyrekcja Dróg Wodnych w Krakowie, ogłasza przetarg nieograniczony na:

1) Wykonanie i dostawę ścianek zakładanych dla górnej i dolnej wody jazu, dla dwóch otworów o świetle 15,0 m i wysokości piętrzenia wody górn. 9,5 m i dolnej 5,5 m w/g własnego projektu.

2) Wykonanie i dostawę zamknięcia zapasowego dla dwóch otworów jazu według istniejącego projektu.

3) Wykonanie konstrukcji uszczelniającej do istniejących ścianek zakładanych dla górnej i dolnej wody zakładu o świetle 10,0 m i wys. piętrz. dla górnej wody 9,50 m i doln. wody 6,80 m wraz z wykonaniem, dostawą i zmontowaniem opierzeń dla tych ścianek w istniejących wnękach w/g własnego projektu.

4) Wykonanie i dostawę dwóch belek do zakładania ścianek zakładu i jazu z kranu portalowego w/g własnego projektu.

5) Wykonanie i dostawę trzech zasuw i opierzeń dla tych zasuw dla przepławki dla ryb o wymiarach 0,45×0,80 przy maks. piętrzenia 2,60 m w/g własnego projektu.

6) Pomalowanie kranu portalowego na jazie i istniejących opierzeń wnęk w jazie.

Podkładki ofertowe i wyjaśnienia można otrzymać w Okr. Dyrekcji Dróg Wodnych w Krakowie, Rynek Główny 35, III. p., pokój Nr 116.

Miejsce montażu, istniejące konstrukcje, oraz wykształcenie wnęk należy przed złożeniem oferty obejrzeć na placu budowy w Czchowie, st. kolejowa Słotwina Brzesko, gdzie udzieli wyjaśnień Kierownik Budowy w Czchowie.

Oferty w zalakowanych kopertach z napisem „Oferta na dostawę konstrukcji zamykających dla zbiornika w Czchowie" należy składać pod wyżej wskazanym adresem do dnia **28 lutego 1947** r. do godz. 9 rano. (Kraków, O. D. Dr. W.).

O godz. 10 tegoż dnia nastąpi otwarcie ofert.

Do oferty należy dołączyć kwit na wpłacenie do Kasy Urzędu Skarbowego Nr 1 w Krakowie, ulica Wiślna, wadium w wysokości 2% oferowanej kwoty, względnie inne przepisowe zabezpieczenie w tej samej wysokości. Oferty bez wadium nie będą rozpatrywane.

Termin wykonania dostaw 6 miesięcy i uruchomienia 7 miesięcy po podpisaniu umowy.

Przy dostawach i montażu obowiązują Przedsiębiorcę Warunki Ogólne dostaw i robót Ministerstwa Komunikacji, oraz Warunki szczegółowe i techniczne dla tych dostaw.

Okręgowa Dyrekcja Dróg Wodnych zastrzega sobie prawo dowolnego oferenta, niezależnie od wysokości podanej kwoty, podziału dostawy pomiędzy kilku oferentów, względnie unieważnienie przetargu.

Kierownik Dyrekcji:
Inż. Adam Bielański.

Okręgowa Dyrekcja Dróg Wodnych w Krakowie, Rynek Główny 35, zaprasza do składania ofert na następujące dostawy:

1) **Kamień:**
 a) Rzeka Przemsza km —0—2 b. lewy — Gorzów . . . . 800 m^3
 b) Rzeka Mała Wisła km 7,5 b. prawy — Babice . . . . 600 m^3

2) **Faszyna:**
 a) Mała Wisła km 7,5 b. prawy — Babice 1.500 m^3
 b) Wisła km 18 b. lewy — Mętków . . 1.000 m^3
 „ „ 35 b. prawy — Chałupki . 2.000 m^3
 „ „ 50 b. prawy — Pozowice 2.000 m^3

3) **Kołki:**
 a) Przemsza km 0—2 b. lewy — Gorzów:
  1) 1.000 szt. kołków płotkowych o dług. 1,5 m
  2) 1.000 „ „ „ „ „ 2,0 m
  3) 1.000 „ „ „ „ „ 2,5 m
 b) Mała Wisła km 7,5 b. prawy — Babice:
  4) 20.000 szt. kołków faszynowych o dług. 1.0 m
 c) Wisła km 50 b. prawy — Pozowice:
  5) 20.000 szt. kołków faszynowych o dług. 1.0 m
 d) Raba km 25—30 b. lewy — Cikowice:
  6) 25.000 szt. kołków faszynowych o dług. 1.0 m

Oferty należy składać w Okręgowej Dyrekcji Dróg Wodnych w Krakowie w terminie do dnia 15-go lutego 1947 r. godz. 9·30. Termin rozpoczęcia przetargu dnia 15 lutego 1947 r. godzina 10-ta.

Bliższe informacje i materiały potrzebne do opracowania oferty, otrzymać można w biurze Państwowego Zarządu Wodnego w Krakowie, ul. Skawińska 31 — w godzinach urzędowych.

Kierownik Dyrekcji:
Inż. Adam Bielański.

OGŁOSZENIA
o zagubieniu wzgl. skradzeniu dokumentów

Idźkowiak Albin, strażnik pociągu pancernego S. O. K. Nr 4, zawiadamia, że w dniu 14. I. 1947 r. skradziono mu następujące dokumenty, które unieważnia, a to: 1) dowód tożsamości P. K. P. Nr 33847, wystawiony przez DOKP. Warszawa; 2) dowód osobisty, wystawiony przez gminę Dopiewo, p. Poznań; 3) zaświadczenie na broń (Kbk. mauzer 98) Nr 2313, wystawione przez DOKP. Warszawa; 4) zaświadczenie Ministerstwa Komunikacji; 5) kartę rejestracyjną, wystawioną dnia 21. IX. 1946 przez R. K. U. Jarosław.

Banach Marian, urodz. 20. VIII. 1922 r., a zamieszkały w Gruszowie, gm. Patecznicy, pow. Miechów, unieważnia zagubione zawodowe prawo jazdy, wydane przez Woj. Urząd Samochodowy w Krakowie.

Zieliński Antoni, zam. w Piwnicznej, Łazy 145, unieważnia zagubioną kartę rozpoznawczą, wydaną przez Starostwo w Nowym Sączu.

Marduła Jan, syn Wojciecha i Rozalii, urodzony 15 maja 1924 r. w Podczerwonem i tu stale zamieszkały, zawiadamia, że zagubił dowód osobisty, wydany przez zarząd gminny w Chochołowie, nr rej. 267/46, oraz kartę rejestracyjną wojskową, wydaną przez R. K. U. Nowy Targ, które unieważnia.

Dańda Franciszek, unieważnia prawo jazdy nr 5582 wydane przez Wojewódzki Urząd Samochodowy w Krakowie.

Cennik materiałów budowlanych:

Centrala Materiałów Budowlanych, Sp. z o. o. — Oddział w Krakowie, ul. Potockiego 1, ogłasza następujący cennik materiałów budowlanych:

Cement przy dostawie wagonowej wprost z fabryki zł. 2.260'50 za 1.000 kg loco wagon
przy dost. z naszych magazynów w Krakowie „ 2.920'— „ 1 000 „ „ magazyn nasz w Krakowie

Wapno palone zł. 1.270'— za 1.000 kg loco Wapiennik w Krakowie

Cegła . . . . „ 4.480'— „ 1.000 szt. loco plac Cegielni Bonarka lub Łagiewniki

	Cena sztywna	Cena komerc.
Papa dachowa Nr 100 (na przydział)	200'— zł	240'— zł loco n/magazyn
Papa dachowa Nr 150 „ „	170'— „	211'— „ „ „

Gwoździe bud. ∅ od 2—11″ 24'50 zł za 1 kg loco n/magazyn

	Cena sztywna	Cena komerc.
Żelazo ∅ 6 mm	7'39 zł	9'45 zł loco n/magazyn
8, 8.5, 9	8'45 „	10'83 „ „ „
10, 12	7'76 „	9'94 „ „ „
13	7'11 „	9'08 „ „ „
14, 15	6'78 „	8'66 „ „ „
16—38 wt.	6'45 „	8'23 „ „ „
Blacha czarna 1000 × 2000 × 0 5 mm	17'56 „	30'17 „
Blacha ocynkowana 710 × 0.45	21'34 „	61'80 „
710 × 0.50	20'81 „	61'80 „
710 × 0 562	20'54 „	58'80 „
Blacha cynkowa 1000 × 2000 × 50 1000 × 2000 × 55	20'04 „	49'80 „
Szkło 4/4 2 mm	110'— „	250'— „
6/4 3 „	165'— „	375'— „
8/4 4 „	220'— „	500'— „
10/4 5 „	365'— „	750'— „
12/4 6 „	560'— „	960 — „
katedralne	280'— „	380'— „
ornamentowe	295'— „	420'— „
zbrojone	470'— „	1.070'— „
3 mm (lane) surowe	165'— „	180'— „ loco wagon 200'— „ „ magazyn

Drzewo budowlane deski od 4.500 do 5.600 zł
okrągłe w dłużycach od 2.300 zł do 2.600 zł

CENTRALA MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
Sp. z o. o.
ODDZIAŁ W KRAKOWIE, ul. Potockiego 1

Kraków, dnia 1 lutego 1947 r.

PRZEDRUKI

ROZPORZĄDZENIE
MINISTERSTWA ZDROWIA
z dnia 12 grudnia 1945 r.
(Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3 z dnia 17 I. 1946 r.)

wydane w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej w sprawie rozciągnięcia mocy obowiązującej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o zakładach leczniczych na obszar województw krakowskiego i rzeszowskiego.

Na podstawie art. 89 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o zakładacn leczniczych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 328) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r.) o zakładach leczniczych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 382) rozciąga się na obszar województwa rzeszowskiego oraz na te powiaty województwa krakowskiego, na których obszarze powołane rozporządzenie dotychczas nie obowiązywało.

§ 1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ
z dnia 22 marca 1928 r.
o zakładach leczniczych.
(Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 382).

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 443) postanawiam, co następuje:

Rozdział I.

Podział zakładów leczniczych.

Art. 1. Zakłady lecznicze dzielą się na:

a) zakłady lecznicze dla osób, potrzebujących stałego pomieszczenia w celu leczenia i pielęgnowania względnie obserwacji i porady lekarskiej,

b) zakłady lecznicze dla osób przychodzących (przychodnie).

Art. 2. Zakłady lecznicze, wymienione w art. 1, dzielą się na:

a) zakłady lecznicze ogólne, przeznaczone dla osób, potrzebujących leczenia i pielęgnowania, względnie obserwacji i porady lekarskiej, bez względu na rodzaj choroby;

b) zakłady specjalne, przeznaczone tylko dla osób, dotkniętych tylko pewnemi rodzajami chorób, wymagających opieki lub porady lekarskiej.

Wyłączenie pewnego rodzaju chorób nie odejmuje zakładowi leczniczemu cechy zakładu ogólnego.

Art. 3. Zakłady lecznicze dla osób, potrzebujących stałego pomieszczenia, dzielą się na:

a) szpitale, gdy są prowadzone bez zamiaru osiągnięcia zysków;

b) lecznice, gdy są utworzone i prowadzone z zamiarem osiągnięcia zysku.

Art. 4. Szpitale dzielą się na:

a) publiczne, które posiadają prawo publiczności na podstawie art. 5 i 6 niniejszego rozporządzenia;

b) szpitale bez prawa publiczności.

Kliniki są zakładami uniwersyteckich wydziałów lekarskich i służą celom naukowym i dydaktycznym. Kliniki podlegają postanowieniom ustawy z 13 lipca 1920 r. o szkołach akademickich (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 494).

Rozdział II.

Szpitale publiczne.

1. Nadanie i odebranie prawa publiczności.

Art. 5. Do szpitali publicznych zaliczają się wszystkie szpitale ogólne i specjalne, utrzymywane przez Państwo, oraz przez związki komunalne, o ile powyższe szpitale są przeznaczone dla ogółu ludności a nie tylko dla pewnych instytucyj albo grup ludności, (np. szpitale wojskowe, więzienne, kolejowe, wyznaniowe itp.).

Art. 6. Szpitalowi, nieposiadającemu prawa publiczności z mocy art. 5, może prawo to nadać Minister Spraw Wewnętrznych jeżeli:

a) przeznaczenie szpitala odpowiada warunkom, określonym w art. 5;

b) budynek oraz urządzenia szpitala odpowiadają wymogom higieny szpitalnej oraz zapewniają normalne funkcjonowanie szpitala w zakresie potrzeb współczesnego lecznictwa;

c) szpital ma zapewnione środki utrzymania.

Art. 7. Prawo publiczności, nadane na podstawie art. 6, może Minister Spraw Wewnętrznych odebrać jeśli szpital nie czyni zadość obowiązkom, wynikającym z niniejszego rozporządzenia lub innych przepisów prawnych, a w terminie, wskazanym przez władze nadzorcze, nie usunie wytkniętych nieprawidłowości.

2. Obowiązki i prawa szpitali publicznych.

Art. 8. Szpital publiczny obowiązany jest przyjmować na leczenie i pielęgnowanie lub obserwację lekarską każdą osobę, zgłaszającą się doń lub skierowaną przez urzędy lub instytucje publiczne bez względu na przynależność państwową lub gminną, wyznanie, stan majątkowy i zawód, skoro tylko dyrektor szpitala lub uprawnieni przez niego lekarze szpitalni stwierdzą potrzebę umieszczenia w szpitalu, a przeznaczenie szpitala oraz względy sanitarno-policyjne pozwalają na przyjęcie.

Szpital publiczny obowiązany jest przyjąć chorych zakaźnie, skierowanych przez lekarza urzędowego, w miarę wolnych łóżek dla tego rodzaju chorób.

Osoba, nienadająca się do przyjecia do danego szpitala ze względu na jego przeznaczenie, może być

przyjęta tymczasowo, o ile na to zezwalają przepisy sanitarno-policyjne, a zwłoka zagraża życiu chorego lub jego otoczenia.

Szpital publiczny może być przeznaczony do przyjmowania przed innymi chorych z pewnego oznaczonego obszaru.

Obszar ten tworzy okręg szpitalny.

Art. 9. Szpital publiczny obowiązany jest dostarczać każdemu przyjętemu do szpitala choremu pomocy lekarskiej i potrzebnej opieki, leków pożywienia i pomieszczenia, a w razie śmierci — pokryć w braku innych osób do tego obowiązanych koszty zwykłego pogrzebu.

Ubogim chorym winien szpital ponadto dostarczyć niezbędnych i najprostszych przyrządów względnie opatrunków, o ile bez nich chory nie może opuścić szpitala.

Świadczenia szpitala są odpłatne.

Art. 10. Wszystkim chorym, umieszczonym w publicznym szpitalu, należy się w zależności od rodzaju choroby jednakowa pomoc i opieka lekarska.

Pod względem pomieszczenia i żywienia szpital publiczny może dzielić się na klasy; liczba łóżek klas wyższych nie może jednakże przekraczać $1/4$ części liczby łóżek klasy najniższej w szpitalu.

Art. 11. Koszty leczenia w szpitalach publicznych są należnościami publiczno-prawnymi; zaległe koszty leczenia będą ściągane od zobowiązanych do ich ponoszenia w drodze egzekucji administracyjnej (art. 43).

Art. 12. Poszczególne ustawy, dotyczące podatków lub opłat, określą uwolnienie szpitali publicznych od podatków i opłat na cele Państwa względnie związków komunalnych.

3. Obowiązek zakładania i utrzymywania szpitali publicznych.

Art. 13. Obowiązek zakładania i utrzymywania szpitali ogólnych, otwierania oddziałów dla chorych zakaźnych w szpitalach ogólnych lub utrzymywania specjalnych szpitali zakaźnych, ciąży na powiatowych związkach komunalnych i miastach, wydzielonych z powiatów, zaś szpitali specjalnych dla osób psychicznie chorych oraz dla innych kategoryj chorych, które oznaczą osobne ustawy — na wojewódzkich związkach komunalnych.

Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu może czasowo odroczyć wykonanie przewidzianego w poprzednim ustępie obowiązku założenia szpitala przez związek komunalny, o ile związek ten wykaże, że wypełnienie tego obowiązku przekracza jego zdolność finansową.

Minister Spraw Wewnętrznych i Minister Skarbu mogą w obopólnym porozumieniu przekazać swe poprzednio wykazane uprawnienia władzom bezpośrednio podległym.

Art. 14. Dla wykonania zadań, określonych w art. 13, wojewódzkie i powiatowe związki komunalne i miasta wydzielone mogą się łączyć w związki międzykomunalne.

Do czasu utworzenia wojewódzkich związków komunalnych zadania tych związków, określone w art. 13, mogą podejmować związki międzykomunalne powiatów i miast wydzielonych z powiatu.

Art. 15. Szczegółowe przepisy o budowie i urządzeniu szpitali publicznych zostaną wydane w drodze rozporządzeń na podstawie art. 320 i 330 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowalnym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202).

Art. 16. Nieruchomości, z wyjątkiem stanowiących własność Państwa, potrzebne pod budowę lub przebudowę szpitala publicznego, mogą być wywłaszczone za odszkodowaniem na podstawie obowiązujących przepisów o wywłaszczeniu.

4. Zarząd szpitali publicznych.

Art. 17. Zadania szpitala, środki do osiągnięcia celów, ustrój wewnętrzny, skład rady szpitalnej, ustrój zarządu, liczbę i rodzaj oddziałów szpitalnych i pracowni, kategorie pracowników tudzież zasadnicze ich obowiązki i uprawnienia określa dla każdego szpitala publicznego statut.

Szczegółowe obowiązki służbowe poszczególnych kategoryj pracowników szpitala komunalnego określają instrukcje służbowe, wydane przez właściwy organ związku komunalnego na wniosek dyrektora szpitala uchwalony przez radę szpitalną.

Właściwy organ związku komunalnego wydaje w tenże sposób regulamin, określający zasady porządku wewnętrznego szpitala komunalnego.

Instrukcje służbowe i regulaminy porządku wewnętrznego dla publicznych szpitali państwowych wydaje na wniosek dyrektora szpitala, uchwalony przez radę szpitalną, władza, zatwierdzająca statut szpitala.

Dla szpitali publicznych, znajdujących się pod zarządem jednego organu państwowego lub komunalnego, mogą być wspólnie określone obowiązki i uprawnienia personelu, instrukcje służbowe i regulaminy porządku wewnętrznego.

Art. 18. Statuty szpitali publicznych niepaństwowych zatwierdza wojewoda przy współdziałaniu wydziału wojewódzkiego z głosem stanowczym. Statuty szpitali publicznych, zarządzanych przez gminę m. st. Warszawy, zatwierdza Minister Opieki Społecznej; statuty innych niepaństwowych szpitali publicznych w m. st. Warszawie zatwierdza Komisarz Rządu na m. st. Warszawę.

Publicznym szpitalom państwowym statuty nadaje Minister Opieki Społecznej; w poszczególnych przypadkach może Minister Opieki Społecznej przekazać wojewodzie prawo nadawania statutów niektórym szpitalom państwowym.

Art. 19. Budżet każdego szpitala publicznego, pozostającego w zarządzie związku komunalnego, winien być wyodrębniony z ogólnego budżetu tego związku, do którego wchodzi tylko ta suma, jaką związek komunalny przyczynia się do utrzymania szpitala.

Poza tym do budżetów i zamknięć rachunkowych szpitali, znajdujących się pod zarządem związków komunalnych i międzykomunalnych, odnoszą się przepisy, obowiązujące związki komunalne.

Budżety i zamknięcia rachunkowe innych szpitali publicznych podlegają zatwierdzeniu i kontroli wojewody przy udziale wydziału wojewódzkiego z głosem stanowczym, o ile ustawy dla pewnych specjalnych szpitali publicznych nie ustanawiają innych władz nadzorczych.

Rachunkowość i kasowość szpitali państwowych regulują osobne przepisy.

Art. 20. Na czele szpitala publicznego stoi dyrektor-lekarz. Dyrektor jest przedstawicielem szpitala na zewnątrz, odpowiedzialnym kierownikiem szpitala oraz zwierzchnikiem służby lekarskiej, pielęgniarskiej, administracyjnej i gospodarczej.

Dyrektora zastępuje wyznaczony przez niego jeden z ordynatorów szpitala.

W większych szpitalach publicznych na czele poszczególnych oddziałów szpitalnych stoją ordynatorzy, na czele zaś pracowni i zakładów pomocniczych— kierownicy.

Do pomocy kierownikom oddziałów (ordynatorom) pracowni i zakładów pomocniczych mogą być dodani asystenci.

Art. 21. Prawa i obowiązki funkcjonariuszów publicznych szpitali państwowych określają przepisy ustawy z 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 164) i ustaw późniejszych oraz specjalne przepisy niniejszego rozporządzenia.

Funkcjonariuszów komunalnych szpitali publicznych dotyczą prawa i obowiązki, przewidziane dla funkcjonariuszów komunalnych wogóle, a dla danego związku komunalnego w szczególności, oraz przepisy niniejszego rozporządzenia.

Funkcjonariusze szpitali publicznych podlegają odpowiedzalności karnej i korzystają z opieki prawa na równi z urzędnikami publicznymi.

Art. 22. Posady w szpitalach publicznych mogą być nadawane tylko obywatelom polskim. Czasowy wyjątek w tej mierze, przewidziany w art. 4 punkt b, ustawy z dnia 2 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr 105, poz. 762) w przedmiocie wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie Polskim, wymaga zezwolenia Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego po wysłuchaniu Izby Lekarskiej.

O posady lekarzy ordynujących ubiegać się mogą kandydaci, którzy odbyli najmniej 2-letnią praktykę szpitalną. Statuty poszczególnych szpitali publicznych mogą przewidywać dłuższy okres praktyki, ewentualnie na stanowisku stałego lekarza ordynującego, oraz specjalne kwalifikacje lub warunki dla uzyskania stanowiska dyrektora szpitala i jego zastępcy, kierownika oddziału lub pracowni szpitala.

Stanowiska dyrektorów, ich zastępców i ordynatorów mogą być nadawane tylko na podstawie publicznego konkursu. Jeżeli konkurs nie da rezultatu, stanowisko moze być obsadzone w inny sposób jedynie za zezwoleniem właściwej władzy nadzorczej.

Funkcje sądu konkursowego wykonywa w zasadzie rada szpitalna (art. 24). Statut szpitala może ustanowić inny fachowy sąd konkursowy i określić jego skład, do którego wchodzi z urzędu właściwy przedstawiciel władzy administracji ogólnej.

Minister Spraw Wewnętrznych może w drodze rozporządzenia określić tryb ogłaszania konkursów, funkcjonowania sądów konkursowych i zużytkowywania wyników konkursów przez organa, powołane do obsadzania stanowisk.

O zamiarze mianowania danej osoby na stanowisko dyrektora niepaństwowego szpitala publicznego należy donieść wojewodzie, a w m. st. Warszawie Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę, o ile chodzi o szpitale, zarządzane przez gminę m. st. Warszawy — Ministrowi Spraw Wewnętrznych. W ciągu czterech tygodni od dnia zawiadomienia wojewoda po wysłuchaniu opinii wydziału wojewódzkiego, a w m. st. Warszawie Komisarz Rządu na m. st. Warszawę, a o ile chodzi o szpitale, zarządzane przez gminę m. st. Warszawy — Minister Spraw Wewnętrznych może założyć umotywowany sprzeciw ze skutkiem wstrzymującym nominację.

Statut szpitala określa sposób obsadzania innych stanowisk.

Przyjmowanie na próbę i oddalanie niższego personelu szpitali (służby szpitalnej) przyjętego na próbę należy do kompetencji dyrektora.

Art. 23. Związki komunalne, które utrzymują szpitale publiczne, mogą przyznawać funkcjonariuszom, sprawującym czynności kierownicze szczególnie odpowiedzialne, albo niebezpieczne, — dodatki za kierownictwo lub funkcyjne. Minister Spraw Wewnętrznych może określić w drodze rozporządzenia wysokość takich dodatków.

Uchwały związku komunalnego w tym względzie zatwierdza wojewoda przy współudziale z głosem stanowczym wydziału wojewódzkiego, a w m. st. Warszawie — Minister Spraw Wewnętrznych.

Art. 24. Przy każdym szpitalu publicznym czynna jest rada szpitalna; skład rady szpitalnej określa statut. W każdym razie w skład rady szpitalnej wchodzić powinny:

a) w szpitalach państwowych — naczelnik władzy administracji ogólnej, odpowiedniej instancji, lub jego przedstawiciel, jako przewodniczący;

b) w szpitalach komunalnych lub fundacyjnych, pozostających pod zarządem związku komunalnego— przełożony organu wykonawczego tego związku komunalnego, do którego szpital należy, — lub wyznaczony przezeń zastępca jako przewodniczący;

c) w innych szpitalach publicznych, niebędących pod zarządem komunalnym, — co najmniej jeden przedstawiciel organu wykonawczego związku komunalnego, najbardziej zainteresowanego utrzymaniem szpitala, jako członek; w razie wątpliwości, który związek komunalny jest najbardziej zainteresowany — rozstrzyga wojewoda przy współudziale wydziału wojewódzkiego, a w m. st. Warszawie — Minister Spraw Wewnętrznych;

d) we wszystkich szpitalach publicznych lekarz urzędowy odpowiedniej instancji, jako członek, oraz dyrektor szpitala lub jego zastępca, jako referent;

e) w szpitalach, w których się mieszczą kliniki, — przedstawiciel wydziału lekarskiego właściwego Uniwersytetu.

W miastach, posiadających większą liczbę szpitali tego samego rodzaju i znajdujących się pod zarządem jednego organu, — państwowego lub komunalnego, może być ustanowiona wspólna rada szpitalna.

Ustanowiony statutem fundacyjnym zarząd szpitala fundacyjnego pełni funkcje rady szpitalnej.

Art. 25. Do zakresu działania rady szpitalnej należy wypowiadanie opinii i przedstawianie wniosków w ważniejszych sprawach, dotyczących szpitala.

W szczególności rada szpitalna wydaje opinię w sprawach budżetu i gospodarki szpitala, przebudowy i rozszerzenia szpitala, opłaty za leczenie i należności specjalnych oraz ewentualnych dodatków za kierownictwo względnie funkcyjnych dla personelu szpitala.

Przepisy ustępu powyższego nie mają zastosowania do szpitala fundacyjnego, o ile statut fundacji sprawy tej inaczej nie ustanawia.

Art. 26. Rozporządzenie wykonawcze ustali obowiązki szpitali publicznych w zakresie statystyki ruchu chorych, oraz sprawozdań sanitarnych, a odnośnie do szpitali publicznych, nie będących w zarządzie Państwa lub związków komunalnych, także obowiązki w zakresie rachunkowości.

5. Koszty utrzymania i prowadzenia szpitali publicznych.

Art. 27. Koszty leczenia (art. 11) stanowią równoważnik świadczeń szpitala na rzecz chorego, wyszczególnionych w art. 9 niniejszego rozporządzenia. Koszty leczenia nie obejmują kosztów przewozu chorego do i ze szpitala oraz nie obejmują kosztów pomocniczych przyrządów leczniczych (okulary, protezy itp.), z wyjątkiem, przewidzianym w ustępie drugim art. 9 niniejszego rozporządzenia.

Rozporządzenie wykonawcze określi bliżej wydatki szpitala, łożonego na jego utrzymanie i na świadczenia dla chorych, które mogą być policzone do oznaczenia wysokości opłat szpitalnych.

Art. 28. Koszty leczenia w szpitalach publicznych będą obliczane na podstawie opłaty dziennej. Opłatę tę ustanawia się w zasadzie na rok z góry. Opłata ustanowiona obowiązuje aż do czasu jej zmiany, wywołanej zmianą warunków utrzymania chorych lub prowadzenia szpitala.

Art. 29. Opłata dzienna winna być jednakowa dla wszystkich chorych, umieszczonych na tej samej klasie i na jej równorzędnych oddziałach.

Opłata za chorych, umieszczonych na oddziałach chirurgicznych, może być ze względu na wyższe koszty własne szpitala podwyższona jednak nie więcej niż o 20%; opłata za osoby, za które do zwrotu kosztów leczenia byłaby ewentualnie obowiązana gmina, leżąca poza okręgiem szpitalnym, może być wyższa nie więcej jak o 15% od opłaty ustanowionej dla osób, za które koszty leczenia ponosiłaby gmina, położona w okręgu szpitalnym, i to tylko w wypadku, jeżeli osoby leczone mieszkają w okręgu krócej, niż trzy miesiące.

Statut może zezwolić na pobieranie na pierwszej klasie szpitali publicznych dodatkowych opłat za specjalne zabiegi lecznicze, określone w statucie, które mogą być podjęte bez uszczerbku dla innych chorych.

Art. 30. Opłatę dzienną na klasie najniższej określa się na zasadzie przeciętnych kosztów własnych szpitala, które stanowią równoważnik świadczeń szpitala na rzecz chorego, określonych w art. 9 niniejszego rozporządzenia.

Do wydatków tych nie wolno wliczać kosztów rozbudowy lub przebudowy szpitala oraz większych inwestycyj.

Opłata dzienna na klasach wyższych może obejmować, oprócz własnych przeciętnych kosztów, także 10%-wy dodatek na fundusz rezerwowy lub inwestycyjny.

Art. 31. Jeżeli lekarz szpitalny uzna potrzebę przyjęcia z chorym oseskiem zdrowej matki lub naodwrót, zalicza się opłatę dzienną tylko za jedną osobę.

Jeżeli dyrektor szpitala wyjątkowo zezwoli na przyjęcie do szpitala innej osoby, towarzyszącej, należy uiścić za nią opłatę, obowiązującą dla tej samej klasy leczenia, na której umieszczono chorego.

Art. 32. Koszty leczenia oraz koszty utrzymania osób towarzyszących (art. 31), pobiera się z góry, przy czym przy przyjmowaniu pobiera się koszta co najmniej na okres dwutygodniowy. Dyrektor szpitala w wyjątkowych wypadkach może odstąpić od powyższej zasady.

Na najniższej klasie koszty leczenia winny być w zasadzie uiszczane również z góry, jednak nie można od zapłaty z góry czynić zawisłem przyjęcie chorego do szpitala.

W razie wcześniejszego wypisania chorego, szpital zwraca nadpłaconą kwotę.

Art. 33. Koszty leczenia, niepokryte z góry, płatne są w ostatnim dniu każdego miesiąca, a jeżeli pobyt chorego trwał mniej niż jeden miesiąc, — w dniu opuszczenia szpitala.

W publicznych szpitalach państwowych odnoszą się do ściągania zaległych kosztów leczenia przepisy, dotyczące opłat państwowych, a w innych szpitalach publicznych przepisy, dotyczące danin komunalnych.

Art. 34. Celem ustalenia stanu osobowego i stosunków materialnych chorego, względnie osób i instytucyj, na których ewentualnie ciąży obowiązek zapłaty kosztów leczenia, osoby zgłaszające się do szpitala, winny przedstawić niezbędne dokumenty osobiste. Odnośnie do osób, odstawianych do szpitala przez urząd lub instytucję publiczną, ciąży powyższy obowiązek na tym urzędzie, względnie instytucji.

Urząd komunalny, odsyłający do szpitala ubogiego, niezdolnego do opłacenia kosztów szpitalnych ani przez siebie samego ani przez inne osoby, winien wystawić dla zarządu szpitala świadectwo ubóstwa.

Jeżeli przyjęcie chorego do szpitala nie może doznać zwłoki, wykazy, względnie świadectwa, o których wyżej mowa, należy nadesłać do zarządu szpitala najpóźniej w ciągu dwóch tygodni.

Sposób przeprowadzania rozrachunków między szpitalami publicznymi a instytucjami ubezpieczeń społecznych unormuje rozporządzenie przewidziane w art. 76 ust. 1.

Art. 35. Opłaty dzienne w szpitalach publicznych, nie znajdujących się w zarządzie Państwa, podlegają zatwierdzeniu przez wojewodę, z którym w tym względzie współdziała wydział wojewódzki z głosem

stanowczym, a o ile chodzi o opłaty w szpitalach, zarządzanych przez Zarząd Miejski m. st. Warszawy, oraz w szpitalach, utrzymywanych przez krajowe (wojewódzkie) związki samorządowe poznański i pomorski — przez Ministra Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Ministrem Skarbu. Obowiązują one po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia we właściwym Dzienniku Wojewódzkim.

Opłaty w szpitalach państwowych ustala Minister Spraw Wewnętrznych.

Art. 36. Osobna ustawa określi, kto ponosi koszty leczenia ubogich, oraz tryb postępowania przy dochodzeniu tych kosztów, należnych szpitalom publicznym.

Do czasu wejścia w życie tej ustawy pozostają w mocy obowiązujące przepisy prawne.

6. Stosunek szpitala do chorych.

Art. 37. Leczenie chorych może być powierzone tylko lekarzom, mającym prawo praktyki w Państwie Polskim.

Zabiegi operacyjne można podejmować tylko za zgodą chorego, a jeżeli chory nie ukończył 21 lat życia, albo też z powodu niedojrzałości umysłowej lub swego stanu zdrowia nie może ocenić potrzeby zabiegu operacyjnego, — za zgodą jego prawnego zastępcy, wyjąwszy wypadki, gdy grozi niebezpieczeństwo dla życia.

O potrzebie wykonania zabiegu decyduje w tych przypadkach dyrektor szpitala.

Fakt wykonania zabiegu operacyjnego bez zgody chorego lub jego zastępcy notuje się w historii choroby (art. 38), uzasadniając potrzebę i nagłość zabiegu.

Art .38. Należy prowadzić historię choroby każdego chorego w celu notowania wyniku badania, obserwacji oraz przebiegu leczenia, uwzględniając przytym potrzeby instytucyj ubezpieczeń społecznych i wymiaru sprawiedliwości, oraz potrzeby nauki. Historia choroby stanowi tajemnicę szpitalną, jednak szpitale publiczne obowiązane są wydawać poufnie i bezpłatnie uprawnionym władzom i instytucjom publicznym odpisy historii choroby oraz orzeczeń lekarskich.

Rozporządzenie wykonawcze określi bliżej szczegóły dotyczące prowadzenia historii choroby oraz komu, w jakich wypadkach i pod jakimi warunkami należy wydawać odpisy historii choroby lub orzeczeń lekarskich.

Art. 39. Skoro badanie lekarskie wykaże, iż chory nie potrzebuje już leczenia lub obserwacji lub też nie kwalifikuje się już do pobytu w szpitalu, należy go ze szpitala wypisać.

Chorego można wypisać również, jeśli nie zgadza się na operację, uznaną za konieczną, lub gdy nie stosuje się do regulaminu szpitalnego, wyjąwszy jednak wypadki, jeśli wypisanie grozi niebezpieczeństwem choremu lub otoczeniu.

Jeśli chorego na żądanie własne, względnie jego prawnego zastępcy wypisuje się ze szpitala przedwcześnie, należy zwrócić uwagę tych osób na możliwe niekorzystne skutki i zaznaczyć to w historii choroby.

Osoby, niekwalifikujące się do dalszego leczenia w szpitalu, których nie można pozostawić samych sobie, oddaje szpital publiczny pod opiekę rodziny lub tej gminy, która jest obowiązana do roztoczenia nad tą osobą opieki. Członkowie rodziny chorego, a odnośnie do ubogich chorych — właściwa gmina, obowiązani są na wezwanie zarządu szpitala bezzwłocznie odebrać chorego ze szpitala.

Art. 40. Zwłoki osób, które zmarły w szpitalach publicznych, należy z reguły poddawać sekcji w 24 godziny po niewątpliwym stwierdzeniu śmierci przez lekarza szpitalnego.

Sekcji zwłok nie można zaniechać, jeżeli wykonanie jej nakazują przepisy sanitarno-policyjne, jeżeli zażądała tego właściwa władza ze względów policji sanitarnej, lub też dla celów postępowania sądowego, albo też jeżeli tego wymagają inne ważne względy publiczne lub naukowe.

Poza tymi przypadkami może dyrektor szpitala w miastach, będących siedzibą uniwersyteckich wydziałów lekarskich zezwolić na zaniechanie sekcji na prośbę osób z pośród krewnych i powinowatych zmarłego, którzy mają prawo i obowiązek pochowania zmarłego, — zaś w innych miejscowościach jest obowiązany uwzględnić prośbę tych osób.

Z każdej sekcji spisuje się protokół, który pozostaje w przechowaniu szpitala.

Szpital publiczny obowiązany jest wydawać bezpłatnie odpisy protokółów sekcyjnych władzom, wymienionym w art. 38 niniejszego rozporządzenia.

Art. 41. Przy szpitalach publicznych można tworzyć przychodnie, zgodnie z postanowieniami art. 63 i następnych niniejszego rozporządzenia.

7. Szczególne postanowienia dla klinik uniwersyteckich.

Art. 42. Nazwa kliniki przysługuje wyłącznie zakładom, określonym w art. 4 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Szczegółowe przepisy dla klinik wydaje Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, który wykonywa zwierzchni nadzór nad klinikami.

Kliniki mogą być samodzielnymi instytucjami lub istnieć w obrębie szpitali.

Szpitale publiczne obowiązane są w wypadku, o ile uniwersytet nie posiada własnych klinik, do zezwolenia na użytkowanie niektórych potrzebnych oddziałów szpitala na konieczne cele kliniczne.

W miastach, w których istnieją uniwersyteckie wydziały lekarskie tak szpitale publiczne, jak i szpitale bez prawa publiczności mogą być powołane do współdziałania z klinikami w kształceniu przyszłych lekarzy i rozwoju nauk lekarskich.

Sposób wykonania tego obowiązku oraz warunki umieszczenia kliniki w obrębie szpitala określa, o ile szpital nie jest własnością Państwa, umowa, zawarta między uniwersytetem a właścicielem szpitala.

Minister Spraw Wewnętrznych może w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego określić w drodze rozporządzenia zasadnicze warunki, na jakich się powinny opierać powyższe umowy.

W razie niedojścia do skutku umowy rozstrzyga Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 43. Użycie pomieszczeń szpitalnych na cele kliniczne nie odejmuje tym pomieszczeniom charakteru szpitala i nie może przynosić uszczerbku dla zadań i celów szpitalnych.

W klinikach, istniejących w obrębie szpitali publicznych, obowiązują zatwierdzone opłaty szpitalne, a nadwyżkę kosztów, wynikłą z celów naukowych i dydaktycznych pokrywa budżet Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Przepisy art. 11 niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie do klinik.

Rozdział III.

Szpitale bez prawa publiczności.

Art. 44. Postanowieniom niniejszego rozdziału podlegają szpitale, które nie posiadają prawa publiczności (art. 5 i 6), z wyjątkiem wojskowych.

Art. 45. Wszelkie dochody szpitala bez prawa publiczności mają być przeznaczone na potrzeby szpitala.

Art. 46. Przeznaczenie szpitala, jego zadania, środki do ich osiągnięcia, organizację wewnętrzną i ustrój zarządu określa statut szpitala.

Statut szpitala winien określić w szczególności warunki przyjęcia do szpitala, rozmiar świadczeń na rzecz chorych, które nie mogą być mniejsze, niż wymienione w art. 9 niniejszego rozporządzenia, wymienić środki utrzymania szpitala, a jeżeli szpital ma pobierać opłaty od chorych, podać zasady, podług których opłaty te mają być ustanawiane i pobierane.

Art. 47. Statut szpitala bez prawa publiczności zatwierdza właściwy wojewoda, z którym współdziała w tym względzie z głosem stanowczym wydział wojewódzki, a w m. st. Warszawie Komisarz Rządu na m. st. Warszawę. Jeżeli szpital jest założony lub zarządzany przez korporację prawa publicznego albo fundację, zatwierdzenie statutu następuje po porozumieniu się z właściwą władzą nadzorczą tej korporacji, względnie fundacji.

Przed zatwierdzeniem statutu nie może nastąpić otwarcie szpitala.

O zamiarze zaniechania prowadzenia szpitala, właściciel winien zawiadomić władzę nadzorczą szpitala (art. 73) na 6 miesięcy naprzód.

Art. 48. Zarządy szpitali obowiązane są przedkładać władzom nadzorczym budżety, sprawozdania z wykonania budżetu, sprawozdania roczne z działalności szpitala, oraz dostarczać na żądanie szczegółowych wyjaśnień, dotyczących zarządu lub prowadzenia szpitala oraz co do ruchu chorych.

Zarządy szpitali obowiązane są prowadzić statystykę ruchu chorych oraz przesyłać naczelnej władzy służby zdrowia indywidualne karty statystyczne, dla każdego chorego, leczonego w szpitalu, w sposób określony przez rozporządzenie wykonawcze.

Art. 49. Jeśli budynki lub urządzenia szpitala nie odpowiadają wymogom higieny szpitalnej i warunkom sanitarno-policyjnym, a właściciel nie doprowadzi ich w terminie wyznaczonym przez władzę nadzorczą do odpowiedniego stanu, może wojewódzka władza administracji ogólnej zarządzić zamknięcie szpitala.

W stosunku do niepublicznych szpitali, utrzymywanych przez władze lub instytucje publiczne, wskazane w art. 76, wydanie zarządzenia o zamknięciu szpitala następuje w porozumieniu z właściwą władzą, bezpośrednio podległą ministrowi.

To samo nastąpi, jeżeli właściciel szpitala, pomimo ostrzeżenia władzy nadzorczej, stara się z niego osiągać zyski lub narusza postanowienia statutu.

Przy zamknięciu szpitala z urzędu władza nadzorcza postara się o zapewnienie pomieszczenia oraz niezbędnej opieki lekarskiej dla chorych, znajdujących się w szpitalu.

Art. 50. W przypadku zaniechania prowadzenia szpitala przez właściciela lub zamknięcia go z urzędu, budynki szpitala wraz z całym urządzeniem wewnętrznym, na wniosek właściwej władzy nadzorczej (art. 73) mogą ulec wywłaszczeniu z przeznaczeniem na publiczny zakład leczniczy.

Minister Spraw Wewnętrznych może na okres czasu aż do ostatecznego załatwienia sprawy wywłaszczenia objąć szpital w państwowy zarząd przymusowy lub oddać go w zarząd organom samorządowym na rachunek zarządzającego.

Jeśli jednak właściciel szpitala nie dopełnił obowiązku, wymienionego w ustępie ostatnim art. 47, koszty zarządu można potrącić z sumy, przypadającej właścicielowi za wywłaszczony majątek.

Art. 51. Szpital obowiązany jest posiadać stałego i rzeczywistego kierownika, który odpowiada za prowadzenie szpitala i jego działalność.

Kierownikiem może być tylko lekarz, mający prawo wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie Polskim i co najmniej 3 lata praktyki szpitalnej.

Przepis art. 22 ust. 6 stosuje się analogicznie do kierowników szpitali niepublicznych.

Art. 52. Warunki przyjmowania chorych do szpitala określa statut. Szpital, pobierający opłaty za leczenie, nie może odmówić przyjęcia osoby, przysłanej przez władzę państwową lub komunalną, która zobowiązuje się zapłaty należności za leczenie, jeżeli stan tej osoby wymaga leczenia, pielęgnowania lub obserwacji lekarskiej, a przeznaczenie i urządzenie szpitala i warunki sanitarno-policyjne nie stoją temu na przeszkodzie.

Art. 53. Postanowienia artykułów 37, 38, 40 i 41 niniejszego rozporządzenia stosują się także do szpitali, nie posiadających prawa publiczności.

Art. 54. Opłaty za leczenie i pielęgnowanie chorych, jeżeli na ich pobieranie zezwala statut szpitala, mają być obliczane na podstawie opłaty dziennej. Szpital może ustanowić wyższą od normalnej opłatę dla zamożnych i przyznawać ustępstwa od taksy normalnej dla niezamożnych.

Poza zwrotem własnych wydatków szpitala opłata dzienna może zawierać dodatek na utworzenie funduszu, przeznaczonego na pokrycie niedoboru, i specjalnego funduszu na odbudowę, rozszerzenie szpitala lub przeprowadzenie większych inwestycyj.

Obok opłaty dziennej dopuszczalne jest pobieranie specjalnych należności za pewne, oznaczone w statucie, zabiegi lecznicze i diagnotyczne, obliczonych według rzeczywistych kosztów.

Art. 55. Wysokość opłaty dziennej i należności specjalnych zatwierdza wojewoda, z którym współdziała w tym względzie wydział wojewódzki z głosem stanowczym. W m. st. Warszawie wysokość tej opłaty i należności specjalnych zatwierdza Komisarz Rządu na m. st. Warszawę.

Sposób obliczania opłaty dziennej i należności specjalnych jako też sposób pobierania opłat za leczenine i termin ich płatności oznacza statut szpitala.

W braku odmiennych postanowień statutu opłaty stają się płatne w terminie oznaczonym w ustępie pierwszym art. 33 niniejszego rozporządzenia.

W razie przyznania na prośbę zobowiązanego odroczenia terminu zapłaty kosztów leczenia może szpital zaliczyć ustawowe odsetki zwłoki.

Art. 56. Postanowienia art. 12, 15 i 16 niniejszego rozporządzenia mają analogiczne zastosowanie odnośnie do szpitali, nieposiadających prawa publiczności.

Rozdział IV.

Lecznice.

Art. 57. Otwarcie lecznicy wymaga uprzedniego zezwolenia wojewody, a w m. st. Warszawie Komisarza Rządu. Z wojewodą współdziała w tym względzie z głosem stanowczym wydział wojewódzki.

Zezwolenia udziela się w formie zatwierdzenia statutu leczniczy. Statut winien podawać nazwę i adres lecznicy, jej właściciela i kierownika, liczbę łóżek, rodzaj i płeć chorych, skład personelu, jego kwalifikacje fachowe i zasady obliczania opłat.

Do statutu winien być dołączony szczegółowy plan zakładu i szkicowy plan sytuacyjny.

Art. 58. Każda lecznica ma stałego i rzeczywistego kierownika, odpowiedzialnego za jej działalność, którym może być tylko lekarz, posiadający prawo wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie Polskim i co najmniej trzy lata praktyki szpitalnej.

O ustanowieniu i zmianie kierownika stałej lub czasowej lecznicy właściciel zawiadamia władzę nadzorczą w przeciągu 8 dni.

Art. 59. Budynki i urządzenia lecznicze każdej lecznicy winny odpowiadać warunkom sanitarno-policyjnym i współczesnym wymaganiom lecznictwa. Każda lecznica winna posiadać pomieszczenie izolacyjne dla zakaźnie chorych.

Nie wolno rozpocząć przyjmowania chorych przed stwierdzeniem przez powiatową władzę administracji ogólnej, że lecznica odpowiada powyższym warunkom.

Art. 60. Lecznica musi mieć nazwę, odpowiadającą jej przeznaczeniu, a obok niej może przyjąć godło.

Warunki przyjmowania chorych, nazwiska ordynatorów i opłaty, obowiązujące w lecznicy, winny być podane do wiadomości publicznej w miejscu widocznym w poczekalni lecznicy.

Art. 61. Rozporządzenie wykonawcze określi bliższe szczegóły co do urządzenia lecznicy, trybu postępowania z chorymi jako też obowiązki lecznicy i jej kierownika w zakresie prowadzenia księgi przyjęć chorych, historii choroby, statystyki leczonych chorych i dostarczania naczelnej władzy służby zdrowia indywidualnych kart statystycznych, donoszenia władzy o przyjęciu pewnych kategoryj osób do lecznicy, o pewnych zabiegach leczniczych, o pewnych szczególnych wydarzeniach, zaszłych w lecznicy, wreszcie przedstawiania władzy sprawozdań z działalności leczniczy.

Art. 62. Wojewoda (Komisarz Rządu) może zażądać usunięcia w oznaczonym terminie kierownika lecznicy i wyznaczenia na to miejsce innego lekarza, jak również zarządzić zamknięcie lecznicy, jeśli wytknięte nieprawidłowości nie zostały usunięte (art. 73), jeśli naruszono postanowienia statut, obowiązujące przepisy prawne, lub jeśli wskutek nienależytego prowadzenia lecznicy chorzy ponoszą szkody na zdrowiu lub szkody moralne albo materialne.

Rozdział V.

Przychodnie.

Art. 63. Przychodnie są to odpowiednio urządzone bądź samodzielne, bądź w związku ze szpitalami, klinikami, lecznicami lub ośrodkami zdrowia istniejące zakłady do udzielania pomocy lekarskiej chorym.

Pomieszczenia przychodni winne być w każdym razie oddzielone od lokali tegoż zakładu leczniczego, przy którym ona istnieje i posiadać oddzielne wejście.

Budżet przychodni, istniejącej przy szpitalu publicznym sporządza się według obowiązujących przepisów, jednak oddzielnie od budżetu szpitalnego.

Art. 64. Przychodnie dzielą się na:

a) ogólne, jeżeli przyjmują chorych bez względu na rodzaj choroby;

b) specjalne, jeżeli są przeznaczone tylko dla pewnej kategorii chorych.

Art. 65. Przychodnie mogą być zakładane przez Państwo, związki komunalne, instytucje publiczne oraz związki lub stowarzyszenia społeczne, tudzież osoby prywatne.

Obowiązek związków komunalnych do zakładania przychodni określą ustawy szczegółowe.

Pomoc, udzielana przez przychodnie, może być bezpłatna lub płatna. Do przychodni nie obliczonych na zysk ma zastosowanie przepis art. 12 i 16, a do wszystkich przychodni także art. 15. O korzystaniu przez związki komunalne z przychodni instytucyj publicznych i związków lub stowarzyszeń społecznych, oraz założonych przez osoby prywatne, stanowi umowa.

Przychodnie opatrzone napisem, że są przeznaczone dla ubogich chorych, winny udzielać pomocy bezpłatnie.

Art. 66. Statut przychodni jako też zmiany statutu zatwierdza o ile ustawy szczegółowe nie stanowią inaczej, — właściwy wojewoda, z którym w tym względzie współdziała wydział wojewódzki z głosem stanowczym. Statuty przychodni, zarządzanych przez gminę m. st. Warszawy zatwierdza Minister Spraw Wewnętrznych, innych zaś przychodni w m. st. Warszawie, Komisarz Rządu. Minister Spraw Wewnętrznych władny jest w drodze rozporządzenia przekazać powyższe uprawnienia wojewodów i Komisarza Rządu powiatowym władzom administracji ogólnej, z którymi z wyjątkiem m. st. Warszawy w tym względzie współdziałają powiatowe kolegia z głosem doradczym.

Zezwoleń na utworzenie przychodni przy klinikach udziela, o ile klinika jest samodzielnym zakładem, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, o ile zaś istnieje w obrębie innego szpitala publicznego — w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 67. Statut przychodni winien podawać nazwę przychodni, jej właściciela i kierownika, rodzaj i płeć chorych, którzy mają być przyjmowani, rozmiar świadczeń przychodni na rzecz chorych, środki utrzymania przychodni oraz rodzaj opłat, o ile będą pobierane.

Do statutu winien być dołączony plan lokalu lub budynku przychodni i szkicowy plan sytuacyjny.

Art. 68. Kierownikiem przychodni winien być lekarz, mający prawo praktyki w Rzeczypospolitej Polskiej i co najmniej 3-letnią praktykę lekarską. Kierownikowi przychodni mogą być dodane do pomocy tylko kwalifikowane siły lekarskie, pielęgniarskie lub pomocnicze (sanitariusze).

O ustanowieniu odpowiedniego kierownika względnie jego zastępcy należy zawiadomić w ciągu 8 dni powiatową władzę administracji ogólnej, a w m. st. Warszawie Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

W przychodniach, urządzanych przy szpitalach, o ile ich kierownikiem nie jest sam dyrektor szpitala, ustanowiony kierownik podlega dyrektorowi szpitala.

Art. 69. Pomoc lekarska udzielana w przychodniach obejmuje zbadanie, ordynację, leczenie, drobne zabiegi operacyjne, opatrunki oraz inne zabiegi diagnotyczne i terapeutyczne, jak — drobnowidowe, chemiczne, naświetlania, masaże itp.

Świadczenia przychodni mogą być ograniczone do niektórych wyżej wymienionych rodzajów pomocy, zawsze jednak obejmować muszą zbadanie i ordynację leczniczą.

Art. 70. Pomieszczenia i urządzenia przychodni winny odpowiadać przepisom sanitarno-policyjnym.

Przychodnia nie może być otwarta przed stwierdzeniem przez powiatową władzę administracji ogólnej, że zakład odpowiada przepisom sanitarno-policyjnym.

O ile do czterech tygodni od dnia zawiadomienia o zamiarze otwarcia przychodni instytucji ubezpieczeń społecznych nie nastąpi decyzja władz, przychodnia może być otwarta. Sposób stwierdzenia względnie wydania decyzji przez władze nadzorcze czy przychodnia odpowiada wymaganiom wymienionym w ust. 1, normuje rozporządzenie przewidziane w art. 76 ust. 1.

O zamiarze zamknięcia przychodni ma być powiatowa władza administracji ogólnej zawiadomiona pisemnie na miesiąc przed dniem zamknięcia.

Art. 71. Rozporządzenie wykonawcze określi bliższe szczegóły co do urządzenia przychodni, trybu postępowania z chorymi i obowiązków kierownika przychodni.

W szczególności może rozporządzenie to nałożyć na właściciela przychodni obowiązek przedkładania władzy nadzorczej (art. 66) budżetu i sprawozdania z wykonania budżetu. Na kierownika przychodni może władza nadzorcza nałożyć obowiązek przedłożenia tejże władzy sprawozdania rocznego z działalności przychodni, prowadzenia statystyki ruchu chorych, przestrzegania jednolitego mianownictwa chorób i udzielania wyjaśnień szczegółowo określonych.

Art. 72. Kierownictwo przychodni, których działalność władza nadzorcza uzna za wadliwą, obowiązane jest usunąć wykazane usterki, zmienić personel, nieodpowiadający zadaniu, a gdy i te środki nie usuną braków, może władza nadzorcza sanitarno-policyjna po uprzednim zagrożeniu wystąpić z wnioskiem o zamknięcie przychodni.

Orzeczenie o zamknięciu przychodni wydają władze wymienione w ustępie pierwszym art. 66, a w stosunku do przychodni utrzymywanych przez władze lub instytucje wskazane w art. 76 w porozumieniu z temiż władzami lub instytucjami.

Rozdział VI.

Nadzór nad zakładami leczniczymi.

Art. 73. Zwierzchni nadzór nad zakładami leczniczymi prócz wojskowych należy do Ministra Spraw Wewnętrznych z zastrzeżeniem ustępu drugiego i ostatniego niniejszego artykułu.

Sposób wykonywania sanitarno-lekarskiego nadzoru państwowymi niepublicznymi zakładami leczniczymi określi rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, wydane w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Do Ministra Spraw Wewnętrznych należy równocześnie bezpośredni nadzór nad zakładami leczniczymi, zarządzanymi przez gminę m. st. Warszawy.

Nadzór nad wszystkimi zakładami leczniczymi, o ile rozporządzenie niniejsze nie przewiduje wyjątków, należy do władz administracji ogólnej, z którymi współdziałają kolegia obywatelskie w zakresie, określonym przez rozporządzenie niniejsze i inne przepisy prawne. W braku odmiennego przepisu szczegółowego właściwą jest ta władza, do której należy zatwierdzenie statutu..

Do władz administracji ogólnej należy w toku instancyj nadzór nad wszystkimi zakładami leczniczymi ze stanowiska policji sanitarnej. Nadzór ten sprawują władze administracji ogólnej z reguły za pośrednictwem swoich fachowych funkcjonariuszów sanitarnych.

Zakłady lecznicze instytucyj ubezpieczeń społecznych podlegają nadzorowi unormowanemu art. 97 i 99 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 272).

Art. 74. Urzędnikom władz nadzorczych delegowanym celem przeprowadzania inspekcji szpitali publicznych lub innych zakładów leczniczych, służy każdego czasu prawo wstępu do wszystkich ubikacyj szpitala względnie zakładu, oraz prawo wglądu we wszystkie księgi i zapiski. Właściciel, kierownik i inny personel szpitala lub zakładu leczniczego obowiązani są udzielać wszystkich żądanych wyjaśnień co do urządzeń i prowadzenia szpitala lub zakładu leczniczego. Dostrzeżone braki i usterki władza podaje pisemnie do wiadomości dyrektorowi szpitala względnie kierownikowi zakładu leczniczego.

Odpis dotyczącego pisma należy przesłać równocześnie władzy, powołanej na zasadzie specjalnego tytułu prawnego do nadzoru nad szpitalem lub zakładem leczniczym.

Uprawnienia władz nadzorczych odnośnie do szpitali względnie zakładów leczniczych, nie stosujących się do poleceń, wydanych na podstawie dokonanej rewizji, określa niniejsze rozporządzenie (art. 49, 62 i 72).

Art. 75. Przekroczenie przez osoby prywatne przepisów objętych art. 34 i 39 ust. ostatni niniejszego rozporządzenia, oraz przekroczenie przepisów niniejszego rozporządzenia przez osoby, utrzymujące szpitale bez prawa publiczności, lecznice lub przychodnie, nie należące do Państwa ani do terytorialnych związków samorządowych — o ile czyny te nie podpadają pod przepisy ustaw karnych, karane będą w drodze administracyjnej grzywną do 300 złotych lub karą aresztu do jednego miesiąca. Grzywna i kara aresztu mogą być orzeczone łącznie.

Rozdział VII.

Postanowienia ogólne.

Art. 76. Organizację i zasady prowadzenia państwowych niepublicznych zakładów leczniczych (np. więziennych, kolejowych itd.) oraz zakładów leczniczych (np. więziennych, kolejowych itd.) oraz zakładów leczniczych instytucyj ubezpieczeń społecznych określą rozporządzenia właściwych ministrów, wydane łącznie z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Z przepisów niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do zakładów leczniczych, wskazanych w ustępie poprzednim artykuły: 45, 46, 47 ust. 1 i 2, 48 ust. 1, 49 ust. 3 i 4, 50, 51 ust. ostatni, 52, 54, 55 oraz 66, 67, 71 ust. 1 i 2, 86.

O zamiarze otwarcia nowego lub przemianie istniejącego zakładu leczniczego przez władze lub instytucje właściwe do prowadzenia zakładów leczniczych, wymienionych w ustępie 1 niniejszego artykułu, winna być zawiadomiona władza nadzorcza (art. 47, 66 i 73), która udziela zezwolenia na oddanie zakładu w użytkowanie, gdy jego budowa i urządzenie odpowiadają przepisom obowiązującym.

Do udzielenia względnie odmowy zezwolenia na oddanie w użytkowanie zakładu leczniczego instytucji ubezpieczeń społecznych ma odpowiednie zastosowanie przepis art. 70 ust. 3.

Art. 77. Ustawa o opiece nad osobami psychicznie chorymi określi specjalne warunki dla urządzenia i prowadzenia zakładów, przeznaczonych dla osób psychicznie chorych, oraz nadzór nad tymi zakładami.

Art. 78. Szpitale fundacyjne o charakterze powszechnym, pozostające pod zarządem związków komunalnych zaliczają się do publicznych.

Właściwe terytorialnie związki komunalne (międzykomunalne), mogą za zgodą władz nadzorczych objąć pod swój zarząd szpital fundacyjny na podstawie dobrowolnej umowy zawartej z fundatorem.

Minister Spraw Wewnętrznych uprawniony jest za zgodą właściwych związków komunalnych (międzykomunalnych) do przekazania w ich zarząd szpitali fundacyjnych, których fundatorzy nie żyją, o ile zarząd tychże szpitali był sprawowany przed dniem 1 listopada 1918 r. przez związki samorządowe lub specjalne organa publiczne.

Gdy ze względu na położenie szpitala kilka związków komunalnych jest właściwych, wyboru dokonywa Minister Spraw Wewnętrznych.

Związek komunalny zarządzający szpitalem fundacyjnym zawiadywa również majątkiem fundacji i jest obowiązany do zachowania go w całości oraz dołożenia starań, aby cel fundacji był osiągnięty.

W miarę wzrastających dochodów z majątku szpitala fundacyjnego oraz za zgodą ustanowionej statutem rady fundacyjnej mogą związki komunalne które szpitalem zarządzają, rozszerzać go i udoskonalać. Odnośnie uchwały związku komunalnego zatwierdza władza nadzorcza fundacji.

Przepisy podane powyżej w ust. 3—6 nie mają zastosowania, gdy akt fundacyjny względnie statut fundacji temu się sprzeciwia.

W wypadku, gdy związek samorządowy zarządzający szpitalem fundacyjnym, dla potrzeb lokalnych postanowi własnym kosztem rozszerzyć istniejący szpital przez budowę nowych pawilonów, utrzymanie i prowadzenie tychże odbywać się będzie na rachunek odnośnego związku samorządowego bez regresu do majątku fundacyjnego.

Art. 79. Gdy szpital fundacyjny o charakterze powszechnym, pozostający pod zarządem związku komunalnego, w czasie, gdy fundator już nie żyje, nie odpowiada potrzebom lokalnym i gdy niema możności rozszerzenia go z majątku fundacyjnego, może Rada Ministrów, o ile akt fundacyjny, względnie statut szpitala temu się nie sprzeciwia, na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych, powzięty na prośbę odnośnego związku komunalnego, przekazać mu na własność budynek szpitala wraz z jego urządzeniem i w razie potrzeby z majątkiem nieruchomym, — pod warunkiem, że zabezpieczy odpowiednio oszacowaną wartość nieruchomości i urządzenia szpitala, zbuduje szpital nowy, odpowiadający potrzebom miejscowym i utrzymywać go będzie stale. Związek komunalny obowiązany będzie trwale do wykonywania zadań, jakie fundacja określała. Bliższe szczegóły określi rozporządzenie wykonawcze.

Art. 80. Zarządy szpitali tak publicznych, jak i nieposiadających prawa publiczności, zarządy lecznic prywatnych, oraz wszelkich innych zakładów leczniczych są obowiązane z chwilą wybuchu wojny, ogłoszenia mobilizacji ogólnej lub częściowej, albo w interesie obrony Państwa stwierdzonym uchwałą Rady Ministrów, oddać za zgodą Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami te zakłady na zlecenie właściwych władz w całości lub częściowo na cele wojskowo- sanitarne.

Art. 81. Minister Spraw Wewnętrznych może już w czasie pokoju w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych oraz Ministrem Skarbu tudzież z innymi zainteresowanymi ministrami nałożyć na zarządy zakładów leczniczych, wymienionych w art. 80, obowiązek:

a) przygotowania tych zakładów do celów wojskowo-sanitarnych w granicach otrzymanych zleceń i ze środków na cele powyższe przez Skarb Państwa przeznaczonych, o ile żądane przygotowania wykraczają poza niezbędne urządzenia i wyposażenie dla normalnego funkcjonowania danego zakładu;

b) udzielania właściwym władzom wojskowym lub ich delegatom działającym przy współudziale przedstawicieli miejscowych władz administracji ogólnej wyjaśnień co do budowy, urządzenia, funkcjonowania, oraz wyposażenia tychże zakładów leczniczych;

c) uzgadniania planów nowych budowli z władzami wojskowymi.

Art. 82. Jeżeli wymienione w art. 80 zarządy zakładów nie wykonają w oznaczonym czasie zarządzeń, wskazanych w art. 81, wojewoda (Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) w porozumieniu z dowódcą okręgu korpusu może zarządzić wykonanie powyższych zleceń w trybie administracyjnym, przy odpowiednim zastosowaniu przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 sierpnia 1927 r. o rzeczowych świadczeniach wojennych (Dz. U. R. P. Nr 79, poz. 687).

Przepisy powyższe stosować należy do rozstrzygania wszelkich innych kwestyj, wynikających z zastosowania przepisów objętych art. 80 i 81 niniejszego rozporządzenia.

Przekroczenia przepisów, określonych w art. 80 i 81 niniejszego rozporządzenia, podlegają karom i postępowaniu karnemu, objętym przepisami powyżej powołanego rozporządzenia o rzeczowych świadczeniach wojennych.

Rozdział VIII.

Przepisy przejściowe i wykonawcze.

Art. 83. Wygasł.

Art. 84. Do położonych na obszarze województw:

krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego miast, liczących ponad 25.000 mieszkańców będą miały zastosowanie przepisy niniejszego rozporządzenia odnoszące się do miast wydzielonych z powiatów dla celów administracji komunalnej.

Art. 85. Do czasu wprowadzenia w życie opartego na jednakich zasadach samorządu wojewódzkiego na obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego, — pozostają krajowe zakłady lecznicze w województwach pomorskim i poznańskim pod dotychczasowym zarządem komunalnym.

Art. 86. Wygasł.

Art. 87. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 88. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Art. 89. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w trzy miesiące po ogłoszeniu na obszarze województw: białostockiego, kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego, nowogródzkiego, poleskiego, pomorskiego, poznańskiego, wołyńskiego, warszawskiego, wileńskiego oraz m. st. Warszawy.

Termin wejścia w życie na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego oznaczy rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych.

Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy prawne sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem.

Nowe warunki prenumeraty „Dziennika Wojewódzkiego" i cennik ogłoszeń, obowiązujące od 1 stycznia 1947 roku:

Przedpłata na rok 1947 wynosi kwartalnie . . . . **200** zł.
Cena ogłoszeń: Wiersz dwułamowy lub jego miejsce . . **25** zł.
Drobne ogłoszenia do 10 wierszy wraz z egzempl. dowodowym **200** zł.

Adres Redakcji i Administracji: „Krakowski Dziennik Wojewódzki", Kraków, ulica Basztowa L. 22

Cena niniejszego egzemplarza **75 zł.** — Przedpłata na rok 1947 wynosi kwartalnie **200 zł.**

Cena ogłoszeń: Wiersz dwułamowy lub jego miejsce 25 zł. — Drobne ogłoszenia do 10 wierszy wraz z egzemplarzem dowodowym 200 zł.

Należność za prenumeratę, ogłoszenia oraz za poszczególne egzemplarze, należy wpłacać na rachunek żyrowy: „Administracji Krakowskiego Dziennika Wojewódzkiego" w Banku Narodowym w Krakowie, ulica Basztowa 21, zaznaczając wyraźnie tytuł wpłaty.

Drukarnia Związkowa w Krakowie, ul. Mikołajska 13 — Telefon 580-40 — M. 16754